

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται τους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2/2004 της Επιτροπής, της 2ας Ιανουαρίου 2004, για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 17

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

2004/1/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με τις εθνικές διατάξεις για τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας οι οποίες κοινοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 4749] 20

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 23ης Δεκεμβρίου 2003

σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται τους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) και θ),

Αφού δημοσίευσε σχέδιο του παρόντος κανονισμού⁽²⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να αποφαινεται, σύμφωνα με το άρθρο 87 της συνθήκης, κατά πόσο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και δεν υπόκεινται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις⁽³⁾ δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες που συνδέονται με την παραγωγή, μεταποίηση ή εμπορία των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα I της συνθήκης.
- (3) Η Επιτροπή, με πολυάριθμες αποφάσεις, έχει εφαρμόσει τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων και έχει επίσης καταστήσει γνωστή την πολιτική της, πιο πρόσφατα στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα⁽⁴⁾ (στο εξής καλούμενες «γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές»). Με βάση τη σημαντική πείρα που έχει αποκτήσει η Επιτροπή κατά την εφαρμογή αυτών των άρθρων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων και για να διασφαλιστεί αποτελεσματική εποπτεία και να απλουστευθούν οι διοικητικές διαδικασίες, χωρίς να αποδυναμωθεί η δραστηριότητα της παρακολούθησης από την Επιτροπή, είναι απαραίτητο να

κάνει η Επιτροπή χρήση των εξουσιών που της έχει παραχωρήσει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 και για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, εφόσον έχει κριθεί ότι το άρθρο 89 της συνθήκης έχει εφαρμογή στα εν λόγω προϊόντα. Λόγω των ιδιαιτεροτήτων του γεωργικού τομέα, δικαιολογείται η έκδοση κανονισμού που θα καλύπτει μόνο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αυτού του τομέα.

- (4) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να κοινοποιούν τις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων. Η Επιτροπή αξιολογεί τις κοινοποιήσεις αυτές με βάση τον παρόντα κανονισμό και τις γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές. Οι κοινοποιήσεις που θα εκκρεμούν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, θα αξιολογηθούν κατά πρώτο λόγο με βάση τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και, εφόσον δεν πληρούν τους όρους του, με βάση τις γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές. Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν μεταβατικές διατάξεις για τις ενισχύσεις που θα έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού και δεν θα έχουν κοινοποιηθεί κατά παράβαση της υποχρέωσης που επιβάλλει το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.
- (5) Τα επόμενα έτη, ο γεωργικός τομέας θα πρέπει να προσαρμοστεί στη νέα πραγματικότητα και στις νέες αλλαγές όσον αφορά την εξέλιξη της αγοράς, την πολιτική για την αγορά και τους κανόνες το εμπορίου, τη ζήτηση και τις προτιμήσεις των καταναλωτών και την διεύρυνση της Κοινότητας. Οι αλλαγές αυτές θα επηρεάσουν όχι μόνο τις γεωργικές αγορές, αλλά και τις τοπικές οικονομίες των αγροτικών περιοχών γενικότερα. Η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης πρέπει να αποσκοπεί στην αποκατάσταση και ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών περιοχών και κατ'επέκταση να συμβάλλει στη διατήρηση και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε αυτές τις περιοχές.
- (6) Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις συμβάλλουν καθοριστικά στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και, γενικότερα, αποτελούν παράγοντα κοινωνικής σταθερότητας και οικονομικού δυναμισμού. Παρόλα αυτά, η ανάπτυξη τους μπορεί να παρεμποδιστεί, π.χ. από δυσλειτουργίες της αγοράς. Συχνά δυσκολεύονται να εξασφαλίσουν τα κεφάλαια ή τις πιστώσεις που χρειάζονται, λόγω της ατολμίας ορισμένων χρηματοπιστωτικών αγορών και των περιορισμένων εγγυήσεων που είναι σε θέση να παράσχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επίσης,

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 194 της 15.8.2003, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2, (διορθωμένη έκδοση ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 19).

οι περιορισμένοι πόροι τους ενδέχεται να περιορίζουν την πρόσβασή τους σε πληροφορίες, ειδικότερα στις σχετικές με τις νέες τεχνολογίες και τις εν δυνάμει αγορές. Με βάση τα ανωτέρω, σκοπός των απαλλασσόμενων βάσει του παρόντος κανονισμού ενισχύσεων πρέπει να είναι η διευκόλυνση της ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν επηρεάζουν αρνητικά τους όρους των εμπορικών συναλλαγών σε βαθμό που να αντικείται προς το κοινό συμφέρον. Οι εξελίξεις αυτές πρέπει να ενθαρρυνθούν και να υποστηριχθούν με την απλούστευση των ισχυόντων κανόνων, στο μέτρο που αυτοί έχουν εφαρμογή στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

- (7) Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κυριαρχούν σε μεγάλο βαθμό στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων στην Κοινότητα.
- (8) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾ έχουν ήδη θεσπιστεί ειδικοί κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις που καλύπτουν ορισμένα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, τα οποία ενισχύονται από τα κράτη μέλη χωρίς καμία κοινοτική χρηματοδότηση.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να απαλλάσσει κάθε ενίσχυση που ανταποκρίνεται σε όλες τις απαιτήσεις που ο ίδιος ορίζει, καθώς και κάθε καθεστώς ενισχύσεων, υπό τον όρο ότι οποιαδήποτε ενίσχυση δυνάμει να χορηγηθεί κατ'εφαρμογή του ανταποκρίνεται σε όλες τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Για να διασφαλιστεί αποτελεσματική εποπτεία και να απλουστευθούν οι διοικητικές διαδικασίες, χωρίς να αποδυναμωθεί η δραστηριότητα της παρακολούθησης από την Επιτροπή, τα καθεστώτα ενισχύσεων και οι μεμονωμένες ενισχύσεις που δεν εντάσσονται σε κανένα καθεστώς ενισχύσεων είναι σκόπιμο να περιλαμβάνουν ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό.
- (10) Οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την κάλυψη δαπανών διαφήμισης, όπως ορίζονται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για κρατικές ενισχύσεις σχετικά με διαφήμιση προϊόντων τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ και ορισμένων προϊόντων εκτός παραρτήματος I⁽²⁾, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και να εξακολουθήσουν να καλύπτονται μόνον από τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.
- (11) Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της ελαχιστοποίησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στον ενισχυόμενο κλάδο και των στόχων του παρόντος κανονισμού, δεν θα πρέπει να απαλλάσσονται οι μεμονωμένες ενισχύσεις που υπερβαίνουν ένα καθορισμένο μέγιστο ποσό, ανεξαρτήτως του εάν χορηγούνται ή όχι δυνάμει καθεστώτων ενισχύσεων που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (12) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να απαλλάσσει τις εξαγωγικές ενισχύσεις ούτε τις ενισχύσεις που ευνοούν τα εγχώρια προϊόντα εις βάρος των εισαγομένων. Οι ενισχύσεις αυτές ενδέχεται να μην συμβιβάζονται με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας που απορρέουν από τη συμφωνία του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα και από τη συμφωνία

του ΠΟΕ για τη γεωργία. Κατά κανόνα δεν πρέπει να θεωρούνται εξαγωγικές ενισχύσεις οι ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις ή του κόστους μελετών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών απαραίτητων για τη διάθεση ενός νέου ή ήδη υπάρχοντος προϊόντος σε μια νέα αγορά.

- (13) Για να εξαλειφθούν διαφορές που ενδέχεται να προκαλέσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ των διαφορετικών κοινοτικών και εθνικών πρωτοβουλιών που αφορούν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και για λόγους διοικητικής διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου, ο ορισμός των «μικρομεσαίων επιχειρήσεων» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού πρέπει να συμπίπτει με τον ορισμό που διατυπώνεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001.
- (14) Σύμφωνα με πάγια πρακτική της Επιτροπής και για να διασφαλιστεί ότι οι ενισχύσεις ανταποκρίνονται στην αρχή της αναλογικότητας και περιορίζονται στο αναγκαίο ποσό, τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια ενδείκνυται να εκφράζονται σε ένταση ενίσχυσης, σε συνάρτηση με μια σειρά επιλέξιμες δαπάνες, και όχι σε μέγιστο επιτρεπόμενο ποσό ενίσχυσης.
- (15) Για να κριθεί κατά πόσον μια δεδομένη ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, είναι απαραίτητο να λαμβάνεται υπόψη η ένταση της ενίσχυσης, δηλαδή το ποσό της ενίσχυσης εκφρασμένο σε ισοδύναμο επιχορήγησης. Στην περίπτωση των ενισχύσεων που είναι καταβλητέες τμηματικά και των ενισχύσεων που έχουν τη μορφή δανείου με ευνοϊκούς όρους, ο υπολογισμός του ισοδύναμου επιχορήγησης προϋποθέτει την εφαρμογή των επιτοκίων που ισχύουν στην αγορά κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης. Για να επιτευχθεί ενιαία, διαφανής και ευχερής εφαρμογή της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων, ως επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού πρέπει να νοούνται τα επιτόκια αναφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι, στην περίπτωση των δανείων με ευνοϊκούς όρους, το δάνειο εξασφαλίζεται με ανάλογη εγγύηση και δεν ενέχει ασυνήθιστα υψηλό κίνδυνο. Τα επιτόκια αναφοράς πρέπει να είναι εκείνα που καθορίζονται από την Επιτροπή κατά διαστήματα βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και στο Διαδίκτυο.
- (16) Σύμφωνα με πάγια πρακτική της Επιτροπής για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων στον γεωργικό τομέα, δεν απαιτείται καμία διαφοροποίηση μεταξύ μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Για ορισμένους τύπους ενισχύσεων, πρέπει να καθοριστούν μέγιστα ποσά ενίσχυσης τα οποία επιτρέπεται να λάβει ένας δικαιούχος.
- (17) Τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια των ενισχύσεων θα πρέπει να καθοριστούν, με βάση την εμπειρία της Επιτροπής, σε επίπεδο που θα επιτυγχάνει την κατάλληλη ισορροπία ανάμεσα στους στόχους της ελαχιστοποίησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στον ενισχυόμενο κλάδο και της διευκόλυνσης της ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων του γεωργικού τομέα. Για λόγους συνοχής με τα χρηματοδοτούμενα από την Κοινότητα μέτρα στήριξης, τα ανώτατα όρια πρέπει να εναρμονιστούν με εκείνα που καθορίζονται στις γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽²⁾ ΕΕ C 252 της 12.9.2001, σ. 5.

- (18) Ενδεικνύεται να θεσπιστούν και ορισμένες επιπλέον προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούνται για να απαλλαγεί βάσει του παρόντος κανονισμού ένα καθεστώς ενισχύσεων ή μια μεμονωμένη ενίσχυση. Οι εταιρίες που λαμβάνουν ενισχύσεις για επενδύσεις θα πρέπει να πληρούν τα κριτήρια βιωσιμότητας και τήρησης ελάχιστων προτύπων που προβλέπονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 26 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν περιορισμοί της παραγωγής ή της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς. Έχοντας υπόψη το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι ενισχύσεις δεν πρέπει κανονικά να συνεπάγονται απλώς και μόνο τη διαρκή ή περιοδική μείωση των λειτουργικών δαπανών που θα βάρυναν υπό κανονικές συνθήκες τον δικαιούχο, ενώ το ύψος τους πρέπει να είναι ανάλογο των προβλημάτων που θα πρέπει να υπερνικηθούν, ώστε να διασφαλιστούν τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που θεωρείται ότι εξυπηρετούν το συμφέρον της Κοινότητας. Τα μονομερή μέτρα κρατικών ενισχύσεων που αποσκοπούν απλώς στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, χωρίς να συμβάλλουν κατά κανέναν τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα, ειδικότερα δε οι ενισχύσεις που χορηγούνται αποκλειστικά βάσει της τιμής, της ποσότητας, της μονάδας παραγωγής ή της μονάδας μέσων παραγωγής θεωρείται ότι συνιστούν λειτουργικές ενισχύσεις που είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Επιπλέον, οι ενισχύσεις αυτές ενδέχεται επίσης να παρεμβαίνουν στους μηχανισμούς των κοινών οργανώσεων των αγορών. Κατά συνέπεια, ενδεικνύεται να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε ορισμένους τύπους ενισχύσεων.
- (19) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να απαλλάσσει τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής τους. Οι επενδύσεις και η δημιουργία θέσεων εργασίας μπορούν να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη των μειονεκτικών περιοχών και των περιφερειών του στόχου 1 της Κοινότητας. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αυτών των περιφερειών πλήττονται τόσο από το διαρθρωτικό μειονέκτημα της γεωγραφικής θέσης τους, όσο και από τις δυσκολίες που οφείλονται στο μέγεθός τους. Για το λόγο αυτό, ενδεικνύεται να προβλεφθούν υψηλότερα ανώτατα όρια ενίσχυσης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις των μειονεκτικών περιοχών και των περιφερειών του στόχου 1.
- (20) Επειδή η στοχοθετημένη ενίσχυση επενδύσεων υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και για να μπορούν οι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων να αποφασίζουν ελεύθερα σε ποια προϊόντα θα επενδύσουν, οι ενισχύσεις επενδύσεων που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να περιορίζονται σε συγκεκριμένα γεωργικά προϊόντα. Ο όρος αυτός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να εξαιρούν ορισμένα γεωργικά προϊόντα από τις συγκεκριμένες ενισχύσεις ή τα συγκεκριμένα καθεστώτα, ιδίως στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν συνήθεις δυνατότητες διάθεσης στην αγορά. Θα πρέπει επίσης να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ορισμένοι τύποι επενδύσεων κάθεαυτοί. Η ενίσχυση επενδύσεων που απευθύνεται ειδικά σε ορισμένους κλάδους μπορεί να είναι δικαιολογημένη και, ως εκ τούτου, να απαλλάσσεται, εφόσον περιορίζεται στην κάλυψη του κόστους της τήρησης ειδικών κανόνων που αφορούν την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής στις κτηνοτροφικές επιχειρήσεις ή την καλή διαβίωση των εκτρεφόμενων ζώων. Οι επενδύσεις για τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης, οι οποίες δεν έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, ενώ οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες τους δεν υπερβαίνουν το όριο του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, θα πρέπει να εξετάζονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις επενδύσεις για την παραγωγή γεωργικών προϊόντων. Οι επενδύσεις στη γεωργική εκμετάλλευση για τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής ή/και των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες υπερβαίνουν το όριο του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, θα πρέπει να εξετάζονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις επενδύσεις για τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων.
- (21) Σε περίπτωση χορήγησης ενισχύσεων για την προσαρμογή σε προσφάτως θεσπισθέντα πρότυπα σε κοινοτικό επίπεδο, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να μπορούν να παρατείνουν την περίοδο προσαρμογής για τους κατόχους εκμεταλλεύσεων, καθυστερώντας την εφαρμογή αυτών των προτύπων. Ως εκ τούτου, πρέπει να καθοριστεί ακριβής ημερομηνία πέραν της οποίας η νέα νομοθεσία δεν θα είναι πλέον δυνατόν να θεωρείται ως νέα.
- (22) Συχνά παρέχονται σε κατόχους εκμεταλλεύσεων υπηρεσίες προσφερόμενες σε επιδοτούμενες τιμές από εταιρίες τις οποίες δεν μπορεί να επιλέξει ελεύθερα ο κάτοχος της εκμετάλλευσης. Για να αποτραπεί η χορήγηση της ενίσχυσης στο φορέα παροχής των υπηρεσιών, και όχι στον κάτοχο της εκμετάλλευσης και να εξασφαλιστεί η παροχή στον κάτοχο της εκμετάλλευσης, της καλύτερης δυνατής υπηρεσίας σε ανταγωνιστική τιμή, πρέπει να διασφαλίζεται η επιλογή και η αμοιβή των εν λόγω φορέων παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τους κανόνες της αγοράς. Εντούτοις, για ορισμένες υπηρεσίες, ιδίως για τους ελέγχους, και λόγω του χαρακτηριστήρα της υπηρεσίας ή της νομικής βάσης που διέπει την παροχή της, ενδέχεται να υπάρχει μόνον ένας φορέας παροχής υπηρεσιών.
- (23) Ορισμένοι κανονισμοί του Συμβουλίου στον γεωργικό τομέα προβλέπουν ειδικές άδειες για την καταβολή ενισχύσεων από τα κράτη μέλη, συχνά σε συνδυασμό ή συμπληρωματικά με την κοινοτική χρηματοδότηση. Εντούτοις, οι σχετικές διατάξεις δεν προβλέπουν συνήθως απαλλαγή από την υποχρέωση κοινοποίησης βάσει του άρθρου 88 της συνθήκης, εφόσον οι ενισχύσεις πληρούν τους όρους του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις για τις εν λόγω ενισχύσεις ορίζονται σαφώς από αυτούς τους κανονισμούς ή/και οι ειδικές διατάξεις των τελευταίων επιβάλλουν υποχρέωση κοινοποίησης των υπόψη μέτρων στην Επιτροπή, δεν είναι απαραίτητη άλλη, χωριστή κοινοποίηση βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, προκειμένου να αξιολογήσει η Επιτροπή τα μέτρα. Για λόγους ασφάλειας του δικαίου, ο παρών κανονισμός πρέπει να περιλαμβάνει παραπομπή στις ανωτέρω διατάξεις και, ως εκ τούτου, δεν είναι αναγκαία η κοινοποίηση των μέτρων, βάσει του άρθρου 88 της συνθήκης, εφόσον μπορεί να διασφαλιστεί εκ των προτέρων ότι οι σχετικές ενισχύσεις χορηγούνται αποκλειστικά σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

- (24) Για να διασφαλιστεί ότι η εκάστοτε ενίσχυση είναι απαραίτητη και ότι λειτουργεί ως κίνητρο για την ανάπτυξη συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να απαλλάσσει τις ενισχύσεις για δραστηριότητες τις οποίες ούτως ή άλλως θα ανέπτυξε ο δικαιούχος υπό τους όρους της αγοράς. Δεν πρέπει να επιτρέπεται η αναδρομική χορήγηση ενισχύσεων για δραστηριότητες οι οποίες έχουν ήδη αναληφθεί από το δικαιούχο.
- (25) Ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να απαλλάσσει τη σώρευση μιας ενίσχυσης με άλλες κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων που χορηγούνται από εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, με δημόσια χρηματοδότηση στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 ή με κοινοτική συνδρομή για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, όταν η σώρευση αυτή υπερβαίνει τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
- (26) Για λόγους διαφάνειας και αποτελεσματικής εποπτείας, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98, ενδείκνυται να θεσπιστεί τυποποιημένο έντυπο με το οποίο τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή συνοπτικά πληροφοριακά στοιχεία για δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, κάθε φορά που, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζουν ένα καθεστώς ενισχύσεων ή χορηγούν μεμονωμένη ενίσχυση που δεν εντάσσεται σε καθεστώς. Για τους ίδιους λόγους ενδείκνυται να θεσπιστούν κανόνες για τα αρχεία που οφείλουν να τηρούν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις απαλλασσόμενες βάσει του παρόντος κανονισμού ενισχύσεις. Για τους σκοπούς των ετήσιων εκθέσεων τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλλουν στην Επιτροπή, ενδείκνυται να καθορίσει η Επιτροπή ειδικές απαιτήσεις. Με δεδομένη την ευρεία διαθεσιμότητα της αναγκαίας τεχνολογίας, οι συνοπτικές πληροφορίες και η ετήσια έκθεση θα πρέπει να υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή.
- (27) Η αθέτηση από κράτος μέλος των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που επιβάλλει ο παρών κανονισμός καθιστά αδύνατο για την Επιτροπή να εκτελέσει τα καθήκοντα παρακολούθησης βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 1 της συνθήκης και, ειδικότερα, να εκτιμήσει αν η σωρευτική οικονομική επίπτωση των ενισχύσεων που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού επηρεάζει δυσμενώς τους όρους του εμπορίου σε βαθμό που να αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Η ανάγκη εκτίμησης της σωρευτικής επίπτωσης της κρατικής ενίσχυσης είναι ιδιαίτερα επιτακτική όταν ο ίδιος δικαιούχος μπορεί να λαμβάνει ενισχύσεις από διάφορες πηγές, όπως συμβαίνει όλο και περισσότερο στον τομέα της γεωργίας. Ως εκ τούτου, έχει πρωταρχική σημασία να υποβάλλουν τα κράτη μέλη χωρίς καθυστέρηση τα κατάλληλα πληροφοριακά στοιχεία πριν από τη χορήγηση ενισχύσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
- (28) Λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, και ιδίως της συχνότητας με την οποία γενικά είναι αναγκαίο να αναθεωρείται η πολιτική για τις κρατικές ενισχύσεις, είναι σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση που η ισχύς του παρόντος κανονισμού δεν παραταθεί, τα καθεστώτα ενισχύσεων που έχουν ήδη εξαιρεθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εξακολουθήσουν να εξαιρούνται επί έξι μήνες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας γεωργικών προϊόντων.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:
 - α) στις ενισχύσεις που χορηγούνται για την κάλυψη δαπανών διαφήμισης, όπως ορίζεται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για κρατικές ενισχύσεις για τη διαφήμιση προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ καθώς και ορισμένων προϊόντων εκτός παραρτήματος I·
 - β) στις ενισχύσεις που χορηγούνται για τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων του παραρτήματος I σε προϊόντα εκτός παραρτήματος I.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις ενισχύσεις για μεμονωμένες επενδύσεις με επιλέξιμες δαπάνες άνω των 12,5 εκατ. ευρώ ή σε περίπτωση όπου το πραγματικό ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει τα 6 εκατ. ευρώ. Οι εν λόγω ενισχύσεις κοινοποιούνται ειδικά στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.
4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 στοιχείο α), ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:
 - α) στις ενισχύσεις για εξαγωγικές δραστηριότητες, ειδικότερα δε στις ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, την ίδρυση και τη λειτουργία δικτύου διανομής ή άλλες τρέχουσες δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται οι εξαγωγικές δραστηριότητες·
 - β) στις ενισχύσεις που ευνοούν τα εγχώρια προϊόντα εις βάρος των εισαγόμενων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

1. «ενίσχυση», κάθε μέτρο το οποίο πληροί το σύνολο των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης·
2. «γεωργικά προϊόντα»:
 - α) τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της συνθήκης, εκτός των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (1)·
 - β) τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 4502, 4503 και 4504 (προϊόντα από φελλό)·

(1) ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

- γ) τα προϊόντα που χρησιμεύουν για απομίμηση ή υποκατάσταση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1898/87 του Συμβουλίου (*)·
3. «μεταποίηση γεωργικού προϊόντος», η επέμβαση σε ένα γεωργικό προϊόν, όταν το προϊόν που προκύπτει από την επέμβαση είναι επίσης γεωργικό προϊόν·
4. «μικρομεσαίες επιχειρήσεις» («ΜΜΕ»), οι επιχειρήσεις που ορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001·
5. «ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης», το ύψος της ενίσχυσης, εκφρασμένο σε ποσοστό των επιλέξιμων δαπανών του έργου. Όλα τα χρησιμοποιούμενα αριθμητικά στοιχεία λαμβάνονται υπόψη πριν από την αφαίρεση των τυχόν άμεσων φόρων. Όταν χορηγούνται ενισχύσεις υπό άλλη μορφή πλην της επιχορήγησης, το ύψος της ενίσχυσης ισούται με το ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης. Οι ενισχύσεις που είναι καταβλητέες τμηματικά προεξοφλούνται στην αξία τους κατά το χρόνο της χορήγησής τους. Το προεξοφλητικό επιτόκιο που εφαρμόζεται για τον σκοπό αυτό, καθώς και για τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης στην περίπτωση των δανείων με ευνοϊκούς όρους, είναι το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει κατά τον χρόνο της χορήγησης·
6. «προϊόντα ποιότητας», τα προϊόντα που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 24β παράγραφος 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1783/2003 του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (·)
7. «δυσμενή καιρικά φαινόμενα που μπορούν να εξομοιωθούν με θεομηνίες», οι καιρικές συνθήκες, όπως παγετός, χαλάζι, πάγος, βροχή ή ξηρασία, που καταστρέφουν το 20 % της συνήθους παραγωγής στις μειονεκτικές περιοχές και το 30 % της παραγωγής σε άλλες περιοχές·
8. «μειονεκτικές περιοχές», οι περιοχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·
9. «περιφέρειες του στόχου 1», οι περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου (·)
10. «προσφάτως θεσπισθέντα ελάχιστα πρότυπα για το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων»:
- α) στην περίπτωση των προτύπων που δεν προβλέπουν μεταβατική περίοδο, τα πρότυπα που πρόκειται να καταστούν υποχρεωτικά για τους επιχειρηματίες σε διάστημα δύο ετών κατ' ανώτατο όριο πριν από την πραγματική έναρξη της επένδυσης· ή
- β) στην περίπτωση των προτύπων που προβλέπουν μεταβατική περίοδο, τα πρότυπα που πρόκειται να καταστούν υποχρεωτικά για τους επιχειρηματίες μετά την πραγματική έναρξη της επένδυσης·
11. «νέοι γεωργοί», οι παραγωγοί γεωργικών προϊόντων, όπως ορίζονται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·
12. «ομάδα παραγωγών», η ομάδα που έχει συσταθεί με στόχο την από κοινού προσαρμογή, στο πλαίσιο των στόχων των κοινών οργανώσεων αγοράς, της παραγωγής και της απόδοσης των μελών της στις απαιτήσεις της αγοράς, ιδίως μέσω της συγκέντρωσης της προσφοράς·
13. «ένωση παραγωγών», η ένωση που αποτελείται από αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών και επιδιώκει τους ίδιους στόχους σε μεγαλύτερη κλίμακα·
14. «κόστος εξετάσεων για μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες (ΜΣΕ) και σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ)», το σύνολο των δαπανών, όπου συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες για την προμήθεια αντιδραστηρίων, τη δειγματοληψία και τη μεταφορά, εξέταση, αποθήκευση και καταστροφή των δειγμάτων, που είναι αναγκαίες για τη διενέργεια εξετάσεων σύμφωνα με το παράρτημα Χ κεφάλαιο Γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγώδων εγκεφαλοπαθειών (*).

Άρθρο 3

Προϋποθέσεις απαλλαγής

1. Οι μεμονωμένες ενισχύσεις εκτός οποιουδήποτε καθεστώτος ενισχύσεων, οι οποίες πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη από το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τον όρο ότι έχουν υποβληθεί οι συνοπτικές πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 και η ενίσχυση περιλαμβάνει ρητή παραπομπή στον παρόντα κανονισμό, αναφέροντας τον τίτλο του και τα στοιχεία δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Τα καθεστώτα ενισχύσεων που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης υποβολής των συνοπτικών στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τον όρο ότι:
- α) κάθε ενίσχυση δυνάμει να χορηγηθεί δυνάμει των εν λόγω καθεστώτων πληροί όλες τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού·
- β) το καθεστώς περιλαμβάνει ρητή παραπομπή στον παρόντα κανονισμό, αναφέροντας τον τίτλο και τα στοιχεία δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*·
- γ) έχουν υποβληθεί οι συνοπτικές πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1.
3. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 καθεστώτων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τον όρο ότι η ίδια η χορηγούμενη ενίσχυση πληροί όλες τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού.

(*) ΕΕ L 182 της 3.7.1987, σ. 36.

(·) ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 70.

(·) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

(*) ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

Άρθρο 4

Επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις

1. Οι ενισχύσεις για επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις εντός της Κοινότητας με σκοπό την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 έως 10.

2. Η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει:

- α) το 50 % των επιλέξιμων επενδύσεων στις μειονεκτικές περιοχές·
- β) το 40 % των επιλέξιμων επενδύσεων στις άλλες περιοχές.

Όταν οι επενδύσεις πραγματοποιούνται από νέους γεωργούς εντός πέντε ετών από την εγκατάστασή τους, το ανώτατο ποσοστό ενίσχυσης αυξάνεται σε 60 % στις μειονεκτικές περιοχές και 50 % στις άλλες περιοχές.

Όταν οι επενδύσεις συνεπάγονται πρόσθετες δαπάνες για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής στις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις ή την καλή διαβίωση των εκτρεφόμενων ζώων, τα ανώτατα ποσοστά ενίσχυσης 50 % και 40 %, τα οποία αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου, είναι δυνατόν να αυξηθούν κατά 25 και 20 ποσοστιαίες μονάδες, αντίστοιχα. Η αύξηση αυτή επιτρέπεται να χορηγείται αποκλειστικά για επενδύσεις που υπερβαίνουν τις ισχύουσες ελάχιστες κοινοτικές απαιτήσεις ή για επενδύσεις που πραγματοποιούνται με σκοπό τη συμμόρφωση με προσφάτως θεσπισθέντα ελάχιστα πρότυπα. Η αύξηση πρέπει να αφορά μόνο τις πρόσθετες επιλέξιμες δαπάνες που είναι απαραίτητες και δεν εφαρμόζονται σε επενδύσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας.

3. Με την επένδυση πρέπει να επιδιώκονται ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους στόχους:

- α) μείωση του κόστους παραγωγής·
- β) βελτίωση και αναδιάρθρωση της παραγωγής·
- γ) βελτίωση της ποιότητας·
- δ) διατήρηση και βελτίωση του φυσικού περιβάλλοντος, των συνθηκών υγιεινής και των προτύπων καλής διαβίωσης των ζώων·
- ε) προώθηση της διαφοροποίησης των γεωργικών δραστηριοτήτων.

4. Οι επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) την κατασκευή, την αγορά ή τη βελτίωση ακινήτων·
- β) την αγορά ή τη χρηματοδοτική μίσθωση με δυνατότητα αγοράς καινούργιου μηχανολογικού εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, μέχρι την αγοραστική αξία του περιουσιακού στοιχείου· άλλες δαπάνες που συνδέονται με σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους του εκμισθωτή, έξοδα αναχρηματοδότησης τόκων, γενικά έξοδα, ασφάλιστρα, κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες·

γ) γενικές δαπάνες, όπως αμοιβές αρχιτεκτόνων, μηχανικών και συμβούλων, δαπάνες για μελέτες σκοπιμότητας, για την απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και αδειών εκμετάλλευσης, μέχρι ποσοστού 12 % της δαπάνης που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β).

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, η αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού μπορεί να θεωρηθεί ως επιλέξιμη δαπάνη σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) ο πωλητής του εξοπλισμού βεβαιώνει με δήλωση την ακριβή προέλευσή του και ότι ο εξοπλισμός δεν έχει αποτελέσει ήδη αντικείμενο εθνικής ή κοινοτικής ενίσχυσης·
- β) η αγορά του εξοπλισμού αντιπροσωπεύει ιδιαίτερο πλεονέκτημα για το πρόγραμμα ή έργο ή έχει καταστεί απαραίτητη λόγω εκτάκτων περιστάσεων (π.χ. δεν υπήρχε εγκαίρως διαθέσιμος καινούργιος εξοπλισμός, με αποτέλεσμα να τεθεί σε κίνδυνο η ορθή εκτέλεση του έργου)·
- γ) μείωση του σχετικού κόστους (και κατά συνέπεια του ποσού της ενίσχυσης) σε σύγκριση με το κόστος αγοράς καινούργιου ίδιου εξοπλισμού, με παράλληλη διατήρηση ικανοποιητικής σχέσης κόστους — οφέλους·
- δ) ο αποκτώμενος μεταχειρισμένος εξοπλισμός πρέπει να διαθέτει τα απαραίτητα τεχνικά ή/και τεχνολογικά χαρακτηριστικά για τις ανάγκες του έργου.

5. Μπορεί να χορηγείται ενίσχυση μόνο σε βιώσιμες γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

Η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται προκειμένου να βοηθήσει τον δικαιούχο να εφαρμόσει τα ελάχιστα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί προσφάτως όσον αφορά το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων.

Η συμμόρφωση με τα κριτήρια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 πρέπει να αξιολογείται σε επίπεδο επιχείρησης από δημόσιο φορέα ή ανεξάρτητο τρίτο μέρος που διαθέτει την κατάλληλη ειδίκευση για να πραγματοποιεί παρόμοιες αξιολογήσεις. Οι κανόνες καθορισμού του καθεστώτος ενισχύσεων ή η απόφαση για τη χορήγηση μεμονωμένων ενισχύσεων που δεν εντάσσεται σε καθεστώς, πρέπει να προσδιορίζουν τον τρόπο διενέργειας αυτής της αξιολόγησης.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή στοιχεία ότι υπάρχουν συνήθεις δυνατότητες διάθεσης των προϊόντων στην αγορά στο μέλλον. Αυτό πρέπει να αξιολογείται στο κατάλληλο επίπεδο, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος, σε σχέση με τα εξεταζόμενα προϊόντα, τους τύπους των επενδύσεων και την υφιστάμενη και αναμενόμενη παραγωγική ικανότητα. Οι συνήθεις δυνατότητες διάθεσης στην αγορά πρέπει να αξιολογούνται από δημόσιο φορέα ή τρίτο μέρος, το οποίο δεν εξαρτάται από τον δικαιούχο της ενίσχυσης και διαθέτει την κατάλληλη ειδίκευση για να πραγματοποιήσει την αξιολόγηση. Οι κανόνες καθορισμού του καθεστώτος ενισχύσεων πρέπει να προσδιορίζουν τον τρόπο διενέργειας αυτής της αξιολόγησης. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να βασίζεται σε πρόσφατα δεδομένα και να δημοσιοποιείται.

7. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να χορηγούνται κατά παράβαση απαγορεύσεων ή περιορισμών που επιβάλλονται από κανονισμούς του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών οργανώσεων αγοράς, ακόμη και όταν οι εν λόγω απαγορεύσεις και περιορισμοί αφορούν μόνο την κοινοτική στήριξη.

8. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να αφορούν συγκεκριμένα γεωργικά προϊόντα, εκτός εάν περιορίζονται στην κάλυψη του κόστους της τήρησης ειδικών κανόνων για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής στις κτηνοτροφικές επιχειρήσεις ή την καλή διαβίωση των εκτρεφόμενων ζώων. Δεν πρέπει να χορηγούνται ενισχύσεις για:

- a) επενδύσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, εφόσον η αύξηση της ικανότητας μιας εκμετάλλευσης υπερβαίνει το 20 %, υπολογιζόμενη σε μονάδες ζωικού κεφαλαίου ζωικής παραγωγής και σε καλλιεργούμενη έκταση στην περίπτωση της φυτικής παραγωγής·
- β) την αγορά δικαιωμάτων παραγωγής, ζώων, γης εκτός γηπέδων για οικοδομικούς σκοπούς, φυτών ή γη για τη φύτευση φυτών,
- γ) επενδύσεις με σκοπό την απλή αντικατάσταση.

9. Οι μέγιστες επιλέξιμες δαπάνες για ενίσχυση δεν πρέπει να υπερβαίνουν το όριο της συνολικής επιλέξιμης επένδυσης για ενίσχυση, το οποίο έχει καθοριστεί από το κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 1257/1999. Τα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει να αναφέρουν το όριο αυτό.

10. Δεν πρέπει να χορηγούνται ενισχύσεις για:

- a) την παρασκευή και εμπορία προϊόντων απομίμησης ή υποκατάστασης του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων·
- β) δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας στον κλάδο της ζάχαρης.

Άρθρο 5

Διατήρηση παραδοσιακών τοπίων και κτηρίων

1. Οι ενισχύσεις για τη διατήρηση παραδοσιακών τοπίων και κτηρίων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Μπορεί να χορηγείται ενίσχυση μέχρι ποσοστού 100 % των πραγματικών δαπανών που πραγματοποιούνται για επενδύσεις ή κεφαλαιουχικό εξοπλισμό και αποσκοπούν στη διατήρηση μη παραγωγικών στοιχείων της κληρονομιάς που βρίσκονται σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις, όπως αρχαιολογικά ή ιστορικά στοιχεία. Οι δαπάνες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν εύλογη αποζημίωση για την εργασία που εκτελεί ο ίδιος ο κάτοχος της εκμετάλλευσης, ή οι εργάτες του, μέχρι ανωτάτου ορίου 10 000 ευρώ ετησίως.

3. Είναι δυνατόν να χορηγείται ενίσχυση μέχρι ποσοστού 60 %, ή 75 % στις μειονεκτικές περιοχές, των πραγματικών δαπανών που πραγματοποιούνται για επενδύσεις ή κεφαλαιουχικό εξοπλισμό και αποσκοπούν στη διατήρηση στοιχείων της κληρονομιάς που βρίσκονται σε παραγωγικά στοιχεία του ενεργητικού εκμεταλλεύσεων όπως κτήρια αγροκτημάτων, υπό τον όρο ότι η επένδυση δεν συνεπάγεται αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της γεωργικής εκμετάλλευσης.

Σε περίπτωση αύξησης της παραγωγικής ικανότητας, εφαρμόζονται τα ποσοστά ενίσχυσης για επενδύσεις, που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, όσον αφορά τις επιλέξιμες δαπάνες που προκύπτουν από την εκτέλεση των σχετικών εργασιών με συνηθισμένα σύγχρονα υλικά. Είναι δυνατόν να χορηγείται πρόσθετη ενίσχυση μέχρι ποσοστού 100 % για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών που προκύπτουν από τη χρήση παραδοσιακών υλικών τα οποία είναι απαραίτητα για τη διατήρηση των στοιχείων κληρονομιάς του κτηρίου.

Άρθρο 6

Μετεγκατάσταση αγροτικών κτηρίων για λόγους δημόσιου συμφέροντος

1. Οι ενισχύσεις για την μετεγκατάσταση κτηρίων γεωργικών εκμεταλλεύσεων συμβιβάζονται με τη κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2, 3 και 4.

Το δημόσιο συμφέρον του οποίου η επίκληση αιτιολογεί τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει του παρόντος άρθρου, προσδιορίζεται στις σχετικές διατάξεις του κράτους μέλους.

2. Είναι δυνατόν να χορηγείται ενίσχυση μέχρι ποσοστού 100 % των πραγματικών δαπανών, όταν η μετεγκατάσταση προς το δημόσιο συμφέρον συνίσταται απλώς στην κατεδάφιση, την απομάκρυνση και την εκ νέου ανέγερση υφισταμένων εγκαταστάσεων.

3. Όταν η μετεγκατάσταση προς το δημόσιο συμφέρον έχει ως αποτέλεσμα να αποκτήσει ο κάτοχος της εκμετάλλευσης περισσότερες σύγχρονες κτηριακές εγκαταστάσεις, ο κάτοχος της εκμετάλλευσης συνεισφέρει τουλάχιστον το 60 %, ή το 50 % στις μειονεκτικές περιοχές, της αύξησης της αξίας των εγκαταστάσεων μετά την μετεγκατάσταση. Εάν ο δικαιούχος είναι νέος γεωργός, η συνεισφορά του είναι τουλάχιστον 55 % ή 45 %, αντίστοιχα.

4. Όταν η μετεγκατάσταση προς το δημόσιο συμφέρον έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, η συνεισφορά του δικαιούχου πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με το 60 %, ή το 50 % στις μειονεκτικές περιοχές, των σχετικών με την ανωτέρω αύξηση δαπανών. Εάν ο δικαιούχος είναι νέος γεωργός, η συνεισφορά του είναι τουλάχιστον 55 % ή 45 %.

Άρθρο 7

Επενδύσεις για μεταποίηση και εμπορία

1. Οι ενισχύσεις για επενδύσεις στους τομείς της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2 έως 7.

2. Η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει:

- a) το 50 % των επιλέξιμων επενδύσεων στις περιφέρειες του στόχου 1·
- β) το 40 % των επιλέξιμων επενδύσεων σε άλλες περιοχές.

3. Οι επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) την κατασκευή, αγορά ή βελτίωση ακινήτων·
- β) την αγορά ή τη χρηματοδοτική μίσθωση με δυνατότητα αγοράς νέου μηχανολογικού εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, μέχρι την αγοραστική αξία του περιουσιακού στοιχείου· άλλες δαπάνες που συνδέονται με σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, περιθώριο κέρδους εκμισθωτή, έξοδα αναχρηματοδότησης τόκων, γενικά έξοδα, ασφάλιστρα, κ.λπ.) δεν είναι επιλέξιμες·
- γ) γενικές δαπάνες, όπως αμοιβές αρχιτεκτόνων, μηχανικών και συμβούλων, δαπάνες για μελέτες σκοπιμότητας, για την απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και αδειών εκμετάλλευσης, μέχρι ποσοστού 12 % της δαπάνης που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β).

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, η αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού μπορεί να θεωρηθεί ως επιλέξιμη δαπάνη σε δρόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) ο πωλητής του εξοπλισμού βεβαιώνει με δήλωση την ακριβή προέλευσή του και ότι ο εξοπλισμός δεν έχει αποτελέσει ήδη αντικείμενο εθνικής ή κοινοτικής ενίσχυσης·
- β) η αγορά του εξοπλισμού αντιπροσωπεύει ιδιαίτερο πλεονέκτημα για το πρόγραμμα ή έργο ή έχει καταστεί απαραίτητη λόγω εκτάκτων περιστάσεων (π.χ. δεν υπήρχε εγκαίρως διαθέσιμος καινούργιος εξοπλισμός, με αποτέλεσμα να τεθεί σε κίνδυνο η σωστή εκτέλεση του έργου)·
- γ) μείωση του σχετικού κόστους (και κατά συνέπεια του ποσού της ενίσχυσης) σε σύγκριση με το κόστος αγοράς καινούργιου ίδιου εξοπλισμού, με παράλληλη διατήρηση ικανοποιητικής σχέσης κόστους — ωφέλειας·
- δ) ο αποκτώμενος μεταχειρισμένος εξοπλισμός πρέπει να διαθέτει τα απαραίτητα τεχνικά ή/και τεχνολογικά χαρακτηριστικά για τις ανάγκες του έργου.

4. Επιτρέπεται να χορηγείται ενίσχυση μόνο σε επιχειρήσεις που μπορεί να αποδειχθεί ότι πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 26 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

Η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται προκειμένου να βοηθήσει τον δικαιούχο να εφαρμόσει τα ελάχιστα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί προσφάτως όσον αφορά το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων.

Η συμμόρφωση προς τα κριτήρια του άρθρου 26 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 πρέπει να αξιολογείται σε επίπεδο επιχείρησης από δημόσιο φορέα ή ανεξάρτητο τρίτο μέρος, το οποίο διαθέτει την κατάλληλη ειδικευση για να διενεργεί παρόμοιες αξιολογήσεις. Οι κανόνες καθορισμού του καθεστώτος ενισχύσεων πρέπει να προσδιορίζουν τον τρόπο διενέργειας αυτής της αξιολόγησης.

5. Πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή στοιχεία ότι υπάρχουν συνήθεις δυνατότητες διάθεσης των προϊόντων στην αγορά στο μέλλον. Αυτό πρέπει να αξιολογείται στο κατάλληλο επίπεδο, όπως

καθορίζεται από το κράτος μέλος, σε σχέση με τα εξεταζόμενα προϊόντα, τους τύπους των επενδύσεων και την υφιστάμενη και αναμενόμενη παραγωγική ικανότητα. Οι συνήθεις δυνατότητες διάθεσης στην αγορά πρέπει να αξιολογούνται από δημόσιο φορέα ή τρίτο μέρος, το οποίο δεν εξαρτάται από τον δικαιούχο της ενίσχυσης και διαθέτει την κατάλληλη ειδικευση για να διενεργήσει αυτή την αξιολόγηση. Οι κανόνες καθορισμού του καθεστώτος ενισχύσεων πρέπει να προσδιορίζουν τον τρόπο διενέργειας αυτής της αξιολόγησης. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να βασίζεται σε πρόσφατα δεδομένα και να δημοσιοποιείται.

6. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να χορηγούνται κατά παράβαση απαγορεύσεων ή περιορισμών που επιβάλλονται από κανονισμούς του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών οργανώσεων αγοράς, ακόμη και όταν οι εν λόγω απαγορεύσεις και περιορισμοί αφορούν μόνο την κοινοτική στήριξη.

7. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να αφορούν συγκεκριμένα γεωργικά προϊόντα· ωστόσο, δεν πρέπει να χορηγούνται ενισχύσεις για:

- α) την παρασκευή και εμπορία προϊόντων απομίμησης ή υποκατάστασης του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων·
- β) δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας στον κλάδο της ζάχαρης.

Άρθρο 8

Ενισχύσεις για την εγκατάσταση νέων γεωργών

Οι ενισχύσεις για την εγκατάσταση νέων γεωργών συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τους ακόλουθους όρους:

- α) πληρούνται τα κριτήρια που καθορίζονται στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·
- β) η συνδυασμένη στήριξη που χορηγείται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και υπό μορφή κρατικών ενισχύσεων βάσει του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνει τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού ανώτατα όρια.

Άρθρο 9

Ενισχύσεις για πρόωρη συνταξιοδότηση

Οι ενισχύσεις για την πρόωρη συνταξιοδότηση γεωργών συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τους ακόλουθους όρους:

- α) πληρούνται τα κριτήρια που καθορίζονται στα άρθρα 10, 11 και 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999·
- β) η παύση των εμπορικών γεωργικών δραστηριοτήτων είναι μόνιμη και οριστική.

Άρθρο 10

Ενισχύσεις σε ομάδες παραγωγών

1. Οι ενισχύσεις εκκίνησης για τη σύσταση ομάδων ή ενώσεων παραγωγών είναι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την υποχρέωση κοινοποίησης κατά το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης εφόσον πληρούν τους όρους των παραγράφων 2 έως 9.

2. Είναι επιλέξιμες για τις ενισχύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο ότι δικαιούνται χρηματοδοτική ενίσχυση βάσει της νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους:

- α) οι ομάδες ή ενώσεις παραγωγών που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή γεωργικών προϊόντων· ή/και
- β) οι ενώσεις παραγωγών που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία της χρήσης ονομασιών προέλευσης ή σημάτων ποιότητας σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

Οι εσωτερικοί κανονισμοί της ομάδας ή ένωσης παραγωγών πρέπει να επιβάλλουν στα μέλη της την υποχρέωση να διαθέτουν την παραγωγή τους στην αγορά σύμφωνα με τους κανόνες προσφοράς και διάθεσης στην αγορά που έχουν καθοριστεί από την ομάδα.

Οι εν λόγω κανόνες είναι δυνατόν να επιτρέπουν τη διάθεση μέρους της παραγωγής στην αγορά κατευθειάν από τον παραγωγό. Πρέπει να απαιτούν από τους παραγωγούς που προσχωρούν στην ομάδα ή ένωση να παραμένουν μέλη της επί τρία τουλάχιστον έτη και να αποχωρούν με προειδοποίηση τουλάχιστον 12 μηνών. Επιπροσθέτως, πρέπει να προβλέπουν κοινούς κανόνες παραγωγής, ειδικότερα όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων ή τη χρήση βιολογικών πρακτικών, κοινούς κανόνες διάθεσης των προϊόντων στην αγορά και κανόνες πληροφόρησης σχετικά με τα προϊόντα, με ιδιαίτερη έμφαση στη συγκομιδή και στη διαθεσιμότητα των προϊόντων. Εντούτοις, οι παραγωγοί πρέπει να παραμένουν υπεύθυνοι για τη διαχείριση των εκμεταλλεύσεών τους. Στις συμφωνίες που συνάπτονται στο πλαίσιο της ομάδας ή ένωσης παραγωγών πρέπει να τηρούνται οι σχετικές διατάξεις του δικαίου του ανταγωνισμού, ιδίως τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης.

3. Οι επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να περιλαμβάνουν τη μίσθωση κατάλληλων εγκαταστάσεων, την προμήθεια εξοπλισμού γραφείου, συμπεριλαμβανομένου του υλικού και λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, τις δαπάνες διοικητικού προσωπικού, τα γενικά έξοδα και νομικές και διοικητικές αμοιβές. Σε περίπτωση αγοράς των κτηριακών εγκαταστάσεων, οι επιλέξιμες δαπάνες για τις εγκαταστάσεις περιορίζονται στο κόστος μίσθωσης σε τιμές της αγοράς.

4. Η ενίσχυση πρέπει να είναι προσωρινή και φθίνουσα και να μην υπερβαίνει το 100 % των επιλέξιμων δαπανών που πραγματοποιούνται το πρώτο έτος. Το ύψος της ενίσχυσης πρέπει να μειώνεται τουλάχιστον κατά 20 ποσοστιαίες μονάδες για κάθε έτος λειτουργίας, ώστε κατά το πέμπτο έτος να περιορίζεται στο 20 % των πραγματικών επιλέξιμων δαπανών του εν λόγω έτους.

5. Η ενίσχυση δεν πρέπει να καλύπτει δαπάνες που πραγματοποιούνται μετά το πέμπτο έτος ούτε να καταβάλλεται μετά το έβδομο έτος από την αναγνώριση της οργάνωσης παραγωγών, με την επιφύλαξη της χορήγησης ενίσχυσης για την κάλυψη επιλέξιμων δαπανών που απορρέουν από την ετήσια αύξηση του κύκλου εργασιών ενός δικαιούχου τουλάχιστον κατά 30 %, και περιορίζονται σ' αυτήν, εφόσον αυτό οφείλεται στην προσχώρηση νέων μελών ή/και στην κάλυψη νέων προϊόντων.

6. Δεν πρέπει να χορηγείται ενίσχυση σε οργανώσεις παραγωγών, όπως εταιρείες ή συνεταιρισμοί που έχουν ως στόχο τη διαχείριση μιας ή περισσότερων γεωργικών εκμεταλλεύσεων και, ως εκ τούτου, στην πραγματικότητα είναι μεμονωμένοι παραγωγοί.

7. Δεν πρέπει να χορηγείται ενίσχυση σε άλλες γεωργικές ενώσεις που αναλαμβάνουν εργασίες στο επίπεδο της γεωργικής παραγωγής, όπως υπηρεσίες αμοιβαίας υποστήριξης, αντικατάστασης στο αγρόκτημα και διαχείρισης αγροκτήματος στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις των μελών τους, χωρίς να συμμετέχουν στην από κοινού προσαρμογή της προσφοράς στις ανάγκες της αγοράς.

8. Το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται σε ομάδα ή ένωση παραγωγών βάσει του παρόντος άρθρου δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ.

9. Δεν πρέπει να χορηγείται ενίσχυση σε ομάδες ή ενώσεις παραγωγών, οι στόχοι των οποίων είναι ασυμβίβαστοι με κανονισμό το Συμβουλίου σχετικό με κοινή οργάνωση της αγοράς.

Άρθρο 11

Ενισχύσεις για την πληρωμή ασφαλιστρών

1. Οι ενισχύσεις για την κάλυψη ασφαλιστρών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2, 3 και 4.

2. Η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει:

- α) το 80 % του κόστους των ασφαλιστρών, όταν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ορίζει ότι παρέχει κάλυψη μόνο κατά ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν με θεομηνίες·
- β) το 50 % του κόστους των ασφαλιστρών, όταν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ορίζει ότι παρέχει κάλυψη κατά ζημιών που αναφέρονται στο στοιχείο α) και επιπλέον κατά:
 - i) άλλων ζημιών που προκαλούνται από καιρικά φαινόμενα ή/και
 - ii) ζημιών που προκαλούνται από ασθένειες των ζώων ή των φυτών.

Οι ζημιές που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν με θεομηνίες, προσδιορίζονται με βάση τη συνολική παραγωγή του εξεταζόμενου προϊόντος κατά του οικείου έτους σε σύγκριση με τη συνολική ετήσια παραγωγή ενός κανονικού έτους. Η συνολική παραγωγή υπολογίζεται με βάση τη μέση συνολική παραγωγή των τριών προηγούμενων ετών, εξαιρουμένου οποιουδήποτε έτους κατά το οποίο καταβλήθηκε αποζημίωση λόγω άλλων δυσμενών καιρικών συνθηκών. Στην περίπτωση ζημιών στα μέσα παραγωγής που έχουν μακροχρόνιες επιπτώσεις, η εκατοστιαία πραγματική ζημία για την πρώτη συγκομιδή μετά την επέλευση του δυσμενούς φαινομένου σε σύγκριση με ένα κανονικό έτος, προσδιορίζεται σύμφωνα με τις ανωτέρω αρχές, πρέπει να υπερβαίνει το 10 %, ενώ το γινόμενο της εκατοστιαίας πραγματικής ζημίας επί τον αριθμό των ετών κατά τα οποία σημειώνονται απώλειες στην παραγωγή, πρέπει να υπερβαίνει το 20 % στις μειονεκτικές περιοχές και το 30 % στις άλλες περιοχές.

3. Η ενίσχυση πρέπει να χορηγείται για την κάλυψη του κόστους ασφαλιστρών τα οποία καλύπτουν, μεταξύ άλλων, ζημιές που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν με θεομηνίες.

4. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να αποτελούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ασφαλιστικών υπηρεσιών. Η ενίσχυση δεν πρέπει να περιορίζεται στην ασφάλεια την οποία παρέχει μόνο μία ασφαλιστική εταιρεία ή ένας όμιλος εταιρειών ούτε να υπόκειται στον όρο ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο πρέπει να έχει συναφθεί με εταιρεία εγκατεστημένη στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Ενισχύσεις για αναδασμό

1. Οι ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που συμμετέχουν στην παραγωγή γεωργικών προϊόντων συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον χορηγούνται για την κάλυψη του νομικού και διοικητικού κόστους, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών έρευνας, του αναδασμού και περιορίζονται σ' αυτό, μέχρι ποσοστού 100 % των πραγματικών δαπανών.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις ενισχύσεις για επενδύσεις, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων για την αγορά γης.

Άρθρο 13

Ενισχύσεις για την ενθάρρυνση της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ποιότητας

1. Οι ενισχύσεις για την ενθάρρυνση της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ποιότητας συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον χορηγούνται για τη κάλυψη των επιλέξιμων δαπανών που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 και πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 3 ως 7.

2. Οι ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται για την κάλυψη των δαπανών που συνεπάγονται οι ακόλουθες δραστηριότητες, εφόσον αφορούν την ανάπτυξη γεωργικών προϊόντων ποιότητας:

α) μέχρι ποσοστού 100 % του κόστους των δραστηριοτήτων έρευνας της αγοράς, επινόησης και σχεδιασμού προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων που χορηγούνται για την προετοιμασία αιτήσεων αναγνώρισης ονομασιών προέλευσης ή έκδοσης πιστοποιητικών ιδιοτυπίας, σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς·

β) μέχρι ποσοστού 100 % του κόστους της εφαρμογής συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας, όπως οι σειρές διεθνών προτύπων ISO 9000 ή 14000, συστημάτων που βασίζονται στην ανάλυση κινδύνων και τα κρίσιμα σημεία ελέγχου (HACCP), συστημάτων ιχνηλάτησης, συστημάτων για τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων αυθεντικότητας και εμπορίας ή συστημάτων οικολογικού ελέγχου·

γ) μέχρι ποσοστού 100 % των δαπανών κατάρτισης του προσωπικού στην εφαρμογή των συστημάτων που αναφέρονται στο στοιχείο β)·

δ) μέχρι ποσοστού 100 % του κόστους των τελών που εισπράττουν οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί πιστοποίησης για την πρώτη πιστοποίηση συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας και ανάλογων συστημάτων·

ε) μέχρι ποσοστού 100 % του κόστους των υποχρεωτικών ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με την κοινοτική ή εθνική νομοθεσία από αρμόδιες αρχές ή για λογαριασμό τους, εκτός εάν η κοινοτική νομοθεσία ορίζει ότι το κόστος αυτό βαρύνει τις επιχειρήσεις·

στ) προσωρινή και φθίνουσα ενίσχυση για την κάλυψη του κόστους των ελέγχων που διενεργούνται κατά τα πρώτα έξι έτη από την καθιέρωση του συστήματος ελέγχου για τη διασφάλιση της αυθεντικότητας των ονομασιών προέλευσης ή των πιστοποιητικών ιδιοτυπίας, στο πλαίσιο των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 ⁽¹⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 ⁽²⁾. Ο ρυθμός μείωσης πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 ποσοστιαίες μονάδες ετησίως·

ζ) μέχρι ποσοστού 100 % των πραγματικών δαπανών για τη διενέργεια ελέγχων των μεθόδων βιολογικής παραγωγής στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου ⁽³⁾.

3. Η ενίσχυση πρέπει να χορηγείται για τη διενέργεια ελέγχων από τρίτους ή για λογαριασμό τρίτων, όπως οι αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές ή οι εξουσιοδοτημένοι από αυτές φορείς ή ανεξάρτητοι οργανισμοί που είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο και την εποπτεία της χρήσης των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων βιολογικής καλλιέργειας ή των σημάτων ποιότητας, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω ονομασίες και σημάνσεις είναι σύμφωνες με την κοινοτική νομοθεσία.

4. Η ενίσχυση δεν πρέπει να χορηγείται για την κάλυψη του κόστους των ελέγχων που διενεργούνται από τον ίδιο τον κάτοχο της εκμετάλλευσης ή τον παραγωγό ή όταν η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ότι το κόστος ελέγχου βαρύνει τους παραγωγούς, χωρίς να προσδιορίζει το πραγματικό ύψος των επιβαρύνσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1.

5. Το συνολικό ποσό της δημόσιας ενίσχυσης που χορηγείται βάσει της παραγράφου 2 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο σε οποιοδήποτε διάστημα τριών ετών. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του ποσού της ενίσχυσης, δικαιούχος θεωρείται το πρόσωπο που είναι αποδέκτης των υπηρεσιών που απαριθμούνται στην εν λόγω παράγραφο.

6. Όλα τα πρόσωπα που είναι επιλέξιμα στην εξεταζόμενη περιοχή πρέπει να έχουν πρόσβαση στην ενίσχυση υπό αντικειμενικά καθορισμένους όρους. Όταν οι υπηρεσίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 παρέχονται από ομάδες παραγωγών ή άλλες οργανώσεις αμοιβαίας υποστήριξης, η ιδιότητα του μέλους αυτών των ομάδων ή οργανώσεων δεν πρέπει να αποτελεί όρο για την πρόσβαση στις υπηρεσίες. Η συνεισφορά μη μελών για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών της ομάδας ή οργάνωσης πρέπει να περιορίζεται αναλογικά στο κόστος της παροχής της υπηρεσίας.

7. Σε περίπτωση όπου ο αποδέκτης της υπηρεσίας δεν είναι ελεύθερος να επιλέξει τον φορέα παροχής των υπηρεσιών που απαριθμούνται στην παράγραφο 2, και εφόσον δεν υπάρχει μόνον ένας φορέας παροχής υπηρεσιών λόγω του χαρακτήρα της υπηρεσίας ή της νομικής βάσης που δίδει την παροχή της, ο εν λόγω φορέας παροχής πρέπει να επιλέγεται και να αμείβεται σύμφωνα με τους κανόνες της αγοράς, χωρίς διακρίσεις, εάν είναι απαραίτητο με διαδικασίες προκήρυξης διαγωνισμού σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και, σε κάθε περίπτωση, με επαρκή δημοσιότητα, η οποία επιτρέπει το άνοιγμα της αγοράς υπηρεσιών στον ανταγωνισμό και την εξακρίβωση της αμεροληψίας των κανόνων για τις συμβάσεις.

Άρθρο 14

Παροχή τεχνικής υποστήριξης στον γεωργικό τομέα

1. Οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον χορηγούνται για την κάλυψη των επιλέξιμων δαπανών για τις δραστηριότητες τεχνικής υποστήριξης που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 και πληρούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 3, 4 και 5.

2. Η ενίσχυση μπορεί να καλύπτει τις ακόλουθες επιλέξιμες δαπάνες:

- α) όσον αφορά την εκπαίδευση και την κατάρτιση κατόχων και εργαζομένων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις:
 - i) τις δαπάνες διοργάνωσης του προγράμματος κατάρτισης,
 - ii) τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής των συμμετεχόντων,
 - iii) το κόστος της παροχής υπηρεσιών αντικατάστασης κατά την απουσία του κατόχου της εκμετάλλευσης ή του εργαζόμενου στην εκμετάλλευση.
- β) όσον αφορά υπηρεσίες αντικατάστασης στην εκμετάλλευση, τις πραγματικές δαπάνες αντικατάστασης ενός κατόχου της εκμετάλλευσης, του συνταίρου του ή ενός εργατή της εκμετάλλευσης κατά τη διάρκεια ασθένειας και των διακοπών.

γ) όσον αφορά υπηρεσίες συμβούλων, τις αμοιβές για υπηρεσίες που δεν συνιστούν διαρκή ή περιοδική δραστηριότητα και δεν σχετίζονται με τις συνήθεις λειτουργικές δαπάνες της εταιρείας, όπως οι συνήθεις υπηρεσίες φοροτεχνικών, οι τακτικές υπηρεσίες νομικών συμβούλων ή η διαφήμιση.

δ) όσον αφορά τη διοργάνωση διαγωνισμών, εμπορικών εκθέσεων και πανηγύρεων και τη συμμετοχή σε αυτά:

- i) τα έξοδα συμμετοχής,
- ii) τα έξοδα μετακίνησης,
- iii) το κόστος δημοσιεύσεων,
- iv) το μίσθωμα των εκθεσιακών χώρων.

3. Το συνολικό ποσό της δημόσιας στήριξης που χορηγείται βάσει της παραγράφου 2 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο σε οποιοδήποτε διάστημα τριών ετών ή το 50 % των επιλέξιμων δαπανών, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι μεγαλύτερο. Για τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης, δικαιούχος θεωρείται ότι είναι ο αποδέκτης της τεχνικής υποστήριξης.

4. Όλα τα πρόσωπα που είναι επιλέξιμα στην εξεταζόμενη περιοχή πρέπει να έχουν πρόσβαση στην ενίσχυση, υπό αντικειμενικά καθορισμένους όρους. Όταν η τεχνική υποστήριξη παρέχεται από ομάδες παραγωγών ή άλλες γεωργικές οργανώσεις αμοιβαίας υποστήριξης, η ιδιότητα του μέλους της ομάδας ή οργάνωσης δεν πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την πρόσβαση στην υπηρεσία. Η ενδεχόμενη συνεισφορά μη μελών για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών της σχετικής ομάδας ή οργάνωσης πρέπει να περιορίζεται στο κόστος παροχής της υπηρεσίας.

5. Στην περίπτωση όπου ο αποδέκτης της τεχνικής υποστήριξης δεν μπορεί να επιλέξει ελεύθερα τον φορέα παροχής της, ο φορέας παροχής πρέπει να επιλέγεται και να αμείβεται σύμφωνα με τους κανόνες της αγοράς, χωρίς διακρίσεις, εάν είναι απαραίτητο με διαδικασίες προκήρυξης διαγωνισμού σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και, σε κάθε περίπτωση, με επαρκή δημοσιότητα, η οποία επιτρέπει το άνοιγμα της αγοράς υπηρεσιών στον ανταγωνισμό και την εξακρίβωση της αμεροληψίας των κανόνων για τις συμβάσεις.

Άρθρο 15

Στήριξη του τομέα της κτηνοτροφίας

Οι κατωτέρω ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της κτηνοτροφίας συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης:

- α) ενίσχυση σε ποσοστό μέχρι 100 % για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών που συνδέονται άμεσα με την δημιουργία και τη διατήρηση γενεαλογικών μητρώων ζώων·
- β) ενίσχυση σε ποσοστό μέχρι 70 % των δαπανών για δοκιμές που πραγματοποιούνται από τρίτους ή για λογαριασμό τρίτων με σκοπό τον προσδιορισμό της γενετικής ποιότητας ή της απόδοσης του ζωικού κεφαλαίου, με εξαίρεση τους ελέγχους που διενεργούνται από τον ιδιοκτήτη του ζωικού κεφαλαίου και τους συνήθεις ελέγχους της ποιότητας του γάλακτος·

γ) ενίσχυση σε ποσοστό μέχρι 40 % των अपαριθμύμενων στο άρθρο 4 επιλέξιμων δαπανών για επενδύσεις σε κέντρα ζωικής αναπαραγωγής και για την εφαρμογή σε επίπεδο αγροκτήματος καινοτόμων τεχνικών ή μεθόδων εκτροφής ζώων, με εξαίρεση τις δαπάνες εισαγωγής ή πραγματοποίησης τεχνητής γονιμοποίησης·

δ) ενίσχυση σε ποσοστό μέχρι 100 % του κόστους των εξετάσεων για ΜΣΕ.

Όστόσο, η συνολική άμεση και έμμεση στήριξη, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών από την Κοινότητα, σε σχέση με την υποχρεωτική εξέταση για ΣΕΒ των βοοειδών που σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει τα 40 ευρώ ανά εξέταση. Το ποσό αυτό αναφέρεται στο συνολικό κόστος των εξετάσεων, δηλαδή προμήθεια αντιδραστηρίων, δειγματοληψία, μεταφορά, εξέταση, αποθήκευση και καταστροφή των δειγμάτων. Η υποχρέωση για εξέταση είναι δυνατόν να απορρέει από την κοινοτική ή την εθνική νομοθεσία.

Οι κρατικές ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους των εξετάσεων για ΜΣΕ πρέπει να καταβάλλονται στην επιχείρηση όπου πρέπει να ληφθούν τα δείγματα προς εξέταση. Για να διευκολυνθεί ωστόσο η διαχείριση των συγκεκριμένων κρατικών ενισχύσεων, εναλλακτικά είναι δυνατόν να καταβάλλονται στα εργαστήρια, υπό τον όρο ότι το σύνολο της κρατικής ενίσχυσης περιέρχεται στην επιχείρηση. Η κρατική ενίσχυση που έχει ληφθεί άμεσα ή έμμεσα από επιχείρηση στην οποία ελήφθησαν δείγματα προς εξέταση, θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε αντίστοιχα χαμηλότερες τιμές επιβαλλόμενες από την εν λόγω επιχείρηση.

Άρθρο 16

Ενισχύσεις που προβλέπονται από ορισμένους κανονισμούς του Συμβουλίου

Οι κατωτέρω ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης:

- α) οι συνεισφορές των κρατών μελών που πληρούν όλους τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2702/1999 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης για τα γεωργικά προϊόντα σε τρίτες χώρες ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 3·
- β) οι συνεισφορές των κρατών μελών που πληρούν όλους τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2826/2000, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφοι 2, 3 και 4·
- γ) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και πληρούν όλους τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 4·

⁽¹⁾ ΕΕ L 327 της 21.12.1999, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1.

δ) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και πληρούν όλους τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 2·

ε) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και πληρούν όλους τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 5 και το άρθρο 14·

στ) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2777/2000 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, περί θέσπισης εξαιρετικών μέτρων στήριξης για την αγορά βοείου κρέατος ⁽⁶⁾·

ζ) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών ⁽⁷⁾·

η) οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σπυροκρηπυτικών ⁽⁸⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Στάδια πριν από τη χορήγηση ενίσχυσης

1. Για να είναι δυνατή η απαλλαγή τους βάσει του παρόντος κανονισμού, οι ενισχύσεις στα πλαίσια καθεστώτων ενισχύσεων πρέπει να χορηγούνται μόνο για δραστηριότητες που αναλήφθηκαν ή υπηρεσίες που παρασχέθηκαν μετά τη θέσπιση του καθεστώτος ενισχύσεων και τη δημοσιοποίησή του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Εάν σύμφωνα με το καθεστώς ενισχύσεων θεμελιώνεται αυτομάτως δικαίωμα λήψης της ενίσχυσης, χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω μέτρα σε διοικητικό επίπεδο, η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο μετά τη θέσπιση του καθεστώτος ενισχύσεων και τη δημοσιοποίησή του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Εάν σύμφωνα με το καθεστώς ενισχύσεων απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης στην αρμόδια αρχή, η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) το καθεστώς ενισχύσεων έχει θεσπιστεί και δημοσιοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·
- β) έχει υποβληθεί δεόντως αίτηση ενίσχυσης στην αρμόδια αρχή·

⁽⁴⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 321 της 19.12.2000, σ. 47.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

γ) η αίτηση έχει γίνει δεκτή από την αρμόδια αρχή κατά τρόπο που να υποχρεώνει την εν λόγω αρχή να χορηγήσει την ενίσχυση, αναφέροντας σαφώς το ποσό της ενίσχυσης που θα χορηγηθεί ή τον τρόπο υπολογισμού του η αρμόδια αρχή δύναται να προβεί στην εν λόγω αποδοχή μόνον εάν δεν έχει εξαντληθεί ο διαθέσιμος προϋπολογισμός για την ενίσχυση ή το καθεστώς ενισχύσεων.

2. Για να είναι δυνατή η απαλλαγή τους βάσει του παρόντος κανονισμού, οι μεμονωμένες ενισχύσεις που δεν εντάσσονται σε καθεστώς ενισχύσεων πρέπει να χορηγούνται μόνο για δραστηριότητες που αναλήφθηκαν ή υπηρεσίες που παρασχεθήκαν, εφόσον πληρούνται τα κριτήρια που καθορίζονται στα στοιχεία β) και γ) του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1.

Άρθρο 18

Σώρευση

1. Τα ανώτατα όρια ενίσχυσης που καθορίζονται στα άρθρα 4 έως 15 ισχύουν ανεξαρτήτως του εάν η στήριξη του έργου ή της δραστηριότητας χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από κρατικούς πόρους ή εν μέρει από την Κοινότητα.

2. Οι απαλλασσόμενες βάσει του παρόντος κανονισμού ενισχύσεις δεν σωρεύονται με άλλη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ή με χρηματοδοτική συνεισφορά των κρατών μελών ή της Κοινότητας που καλύπτεται από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 51 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, σε σχέση με τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, εάν η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα η ένταξη της ενίσχυσης να υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό.

3. Εφόσον ένα κράτος μέλος χορηγεί σε επιχείρηση ενίσχυση που εμπίπτει σε κάποιο από τα άρθρα 8, 10, 13 ή 14 του παρόντος κανονισμού, ενημερώνει την επιχείρηση ότι η ενίσχυση χορηγείται βάσει του αντίστοιχου άρθρου του παρόντος κανονισμού. Το κράτος μέλος καλεί την ενδιαφερόμενη επιχείρηση να υποβάλει πλήρη στοιχεία σχετικά με άλλες ανάλογες ενισχύσεις που της έχουν χορηγηθεί. Για τις ενισχύσεις που εμπίπτουν στα άρθρα 13 και 14, πρέπει να παρέχονται στοιχεία σχετικά με ανάλογες ενισχύσεις που ελήφθησαν κατά την τελευταία τριετία.

Το κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει τη νέα ενίσχυση αφού προηγουμένως εξακριβώσει ότι το συνολικό ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης βάσει των εν λόγω άρθρων δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στο αντίστοιχο άρθρο όσον αφορά το συνολικό ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης για την εν λόγω περίοδο.

Άρθρο 19

Διαφάνεια και έλεγχος

1. Το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της ισχύος ενός καθεστώτος ενισχύσεων ή τη χορήγηση μεμονωμένης ενίσχυσης που δεν εντάσσεται σε συγκεκριμένο καθεστώς, τα οποία απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή για δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων ή μεμονωμένη ενίσχυση, χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος Ι. Οι πληροφορίες αυτές υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή. Εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των εν λόγω συνοπτικών πληροφοριών,

η Επιτροπή αποστέλλει βεβαίωση παραλαβής, στην οποία αναγράφεται αναγνωριστικός αριθμός, και δημοσιεύει τις συνοπτικές πληροφορίες στο Διαδίκτυο.

2. Τα κράτη μέλη τηρούν αναλυτικά αρχεία σχετικά με τα καθεστώτα ενισχύσεων που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού, τις μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγούνται κατ'εφαρμογή αυτών των καθεστώτων και με τις μεμονωμένες ενισχύσεις που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού και δεν εντάσσονται σε υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά περιέχουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις απαλλαγής που ορίζονται από τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για το μικρομεσαίο χαρακτήρα της εκάστοτε επιχείρησης. Στην περίπτωση των μεμονωμένων ενισχύσεων, τα κράτη μέλη διατηρούν τα αρχεία επί δέκα έτη από την ημερομηνία καταβολής της ενίσχυσης, ενώ προκειμένου για τα καθεστώτα ενισχύσεων, επί δέκα έτη από την ημερομηνία καταβολής της τελευταίας μεμονωμένης ενίσχυσης κατ'εφαρμογή του εκάστοτε καθεστώτος. Εάν ζητηθεί γραπτώς, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, εντός 20 εργάσιμων ημερών ή εντός μεγαλύτερης προθεσμίας η οποία καθορίζεται ενδεχομένως στην αίτηση, όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που η Επιτροπή θεωρεί αναγκαία για την εξακρίβωση της τήρησης όλων των όρων του παρόντος κανονισμού.

3. Σε περίπτωση όπου ένα κράτος μέλος έχει δημιουργήσει κεντρικό μητρώο των ενισχύσεων που χορηγούνται χωριστά βάσει των άρθρων 8, 10, 13 ή 14, το οποίο περιέχει πλήρη στοιχεία σχετικά με όλες τις εν λόγω ενισχύσεις που έχει χορηγήσει οποιαδήποτε αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους, η απαίτηση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 18 δεν ισχύει, εφόσον το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών ετών.

4. Τα κράτη μέλη συντάσσουν έκθεση, σε ηλεκτρονική μορφή, σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για κάθε πλήρες ημερολογιακό έτος ή μέρος αυτού κατά το οποίο εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, χρησιμοποιώντας το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ. Η έκθεση αυτή μπορεί να ενσωματώνεται στην ετήσια έκθεση την οποία οφείλουν να υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου (1) και υποβάλλεται μέχρι τις 30 Ιουνίου του έτους που έπεται του ημερολογιακού έτους το οποίο καλύπτει η έκθεση.

5. Αμέσως μετά την έναρξη ισχύος ενός καθεστώτος ενισχύσεων ή τη χορήγηση μιας μεμονωμένης ενίσχυσης που δεν εντάσσεται σε καθεστώς ενισχύσεων, τα οποία απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν στο Διαδίκτυο το πλήρες κείμενο του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων ή τα κριτήρια και τους όρους χορήγησης της μεμονωμένης ενίσχυσης. Η διευθύση των δικτυακών τόπων κοινοποιείται στην Επιτροπή μαζί με τις συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με την ενίσχυση που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και περιλαμβάνεται επίσης στην ετήσια έκθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Άρθρο 20

Έναρξη και διάρκεια ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή μέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

(1) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

2. Οι κοινοποιήσεις που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού θα αξιολογηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή εξετάζει τις εν λόγω εκκρεμείς κοινοποιήσεις με βάση τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα.

Οι μεμονωμένες ενισχύσεις και τα καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού, καθώς και οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει αυτών των καθεστώτων χωρίς έγκριση της Επιτροπής και κατά παράβαση της προβλεπόμενης στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρεωτικής κοινοποίησης, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ)

της συνθήκης και απαλλάσσονται, εφόσον πληρούν τους όρους του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού, εκτός από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 στοιχείο β) του ίδιου άρθρου περί ρητής παραπομπής στον παρόντα κανονισμό και περί υποβολής των συνοπτικών πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης. Κάθε ενίσχυση που δεν πληροί αυτούς τους όρους αξιολογείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τα σχετικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, ανακοινώσεις και δηλώσεις.

3. Τα καθεστώτα ενισχύσεων που απαλλάσσονται βάσει του παρόντος κανονισμού παραμένουν απαλλαγμένα κατά τη διάρκεια περιόδου προσαρμογής έξι μηνών από την ημερομηνία που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Έντυπο συνοπτικών πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σε περίπτωση εφαρμογής καθεστώτος ενισχύσεων που απαλλάσσεται βάσει του παρόντος κανονισμού και σε περίπτωση χορήγησης μεμονωμένης ενίσχυσης που απαλλάσσεται βάσει του παρόντος κανονισμού και δεν εντάσσεται σε καθεστώς ενισχύσεων

Συνοπτικές πληροφορίες για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής

Κράτος μέλος

Περιφέρεια (Αναφέρεται το όνομα της περιφέρειας σε περίπτωση όπου η ενίσχυση χορηγείται από περιφερειακή αρχή).

Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης ή ονομασία της εταιρείας που λαμβάνει μεμονωμένη ενίσχυση (Αναφέρεται η ονομασία του καθεστώτος ενισχύσεων ή, σε περίπτωση μεμονωμένης ενίσχυσης, το όνομα του δικαιούχου).

Νομική βάση (Αναφέρονται τα ακριβή στοιχεία του εθνικού νομοθετήματος που καλύπτει το καθεστώς ενίσχυσης ή τη μεμονωμένη ενίσχυση).

Ετήσιες δαπάνες που έχουν προγραμματιστεί στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων ή συνολικό ποσό της μεμονωμένης ενίσχυσης που χορηγείται στην εταιρεία [Τα ποσά πρέπει να εκφράζονται σε ευρώ ή, κατά περίπτωση, σε εθνικό νόμισμα. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων, αναφέρεται το ετήσιο συνολικό ποσό των πιστώσεων του προϋπολογισμού ή η κατ' εκτίμηση απώλεια φορολογικών εσόδων ετησίως για όλα τα μέσα ενίσχυσης που περιλαμβάνει το οικείο καθεστώς. Σε περίπτωση χορήγησης μεμονωμένης ενίσχυσης, αναφέρεται το συνολικό ποσό της ενίσχυσης/απώλειας φορολογικών εσόδων. Κατά περίπτωση, αναφέρεται επίσης ο αριθμός ετών κατά τα οποία θα καταβάλλεται τμηματικά η ενίσχυση ή θα υπάρχει απώλεια φορολογικών εσόδων. Για τις εγγυήσεις, και στις δύο περιπτώσεις, αναφέρεται το (μέγιστο) ποσό των χορηγούμενων δανείων].

Μέγιστη ένταση της ενίσχυσης (Αναφέρεται η μέγιστη ένταση της ενίσχυσης ή το μέγιστο ποσό ενίσχυσης ανά επιλέξιμη μονάδα).

Ημερομηνία εφαρμογής (Αναφέρεται η ημερομηνία από την οποία είναι δυνατόν να χορηγηθεί η ενίσχυση βάσει του καθεστώτος ή η ημερομηνία χορήγησης της μεμονωμένης ενίσχυσης).

Διάρκεια του καθεστώτος ενισχύσεων ή της χορήγησης μεμονωμένης ενίσχυσης [Αναφέρεται η ημερομηνία (έτος και μήνας) μέχρι την οποία είναι δυνατό να χορηγηθεί η ενίσχυση βάσει του καθεστώτος ενισχύσεων ή, σε περίπτωση μεμονωμένης ενίσχυσης και εάν έχει εφαρμογή, η αναμενόμενη ημερομηνία (έτος και μήνας) καταβολής της τελευταίας πληρωτέας δόσης].

Στόχος της ενίσχυσης [Εννοείται ότι πρωταρχικός στόχος είναι η χορήγηση ενισχύσεων σε ΜΜΕ. Αναφέρονται οι πρόσθετοι (δευτερεύοντες) επιδιωκόμενοι στόχοι. Αναφέρονται το ή τα (άρθρα 4 έως 16) που χρησιμοποιήθηκαν και οι επιλέξιμες δαπάνες που καλύπτονται από το καθεστώς ενισχύσεων ή τη μεμονωμένη ενίσχυση].

Σχετικός/-οί τομέας/-είς [Προσδιορίζεται αν το καθεστώς ενισχύσεων εφαρμόζεται στην παραγωγή ή/και τη μεταποίηση και/ή την εμπορία προϊόντων. Αναφέρονται οι επιμέρους κλάδοι με μνεία του καλυπτόμενου τύπου ζωικής παραγωγής (π.χ. χοιροτροφία, πτηνοτροφία) ή τύπου φυτικής παραγωγής (π.χ. μήλα, τομάτες)].

Ονομασία και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής

Διεύθυνση στο Διαδίκτυο (Αναφέρεται η διεύθυνση των ιστοσελίδων όπου διατίθεται το πλήρες κείμενο του καθεστώτος ενισχύσεων ή των κριτηρίων και των όρων χορήγησης μεμονωμένων ενισχύσεων που δεν εντάσσονται σε καθεστώς ενισχύσεων).

Λοιπές πληροφορίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΝΤΥΠΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Έντυπο υποβολής ετήσιων εκθέσεων σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσεων που απαλλάσσονται βάσει κανονισμού περί απαλλαγής κατά κατηγορία, ο οποίος έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου

Τα κράτη μέλη οφείλουν να χρησιμοποιούν το κατωτέρω έντυπο για την υποχρεωτική υποβολή εκθέσεων στην Επιτροπή βάσει κανονισμών περί απαλλαγής κατά κατηγορία, οι οποίοι έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου.

Οι εκθέσεις πρέπει να υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή.

Απαιτούμενες πληροφορίες για όλα τα καθεστώτα ενίσχυσεων που απαλλάσσονται βάσει κανονισμών περί απαλλαγής κατά κατηγορία, εκδιδόμενων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου

1. Τίτλος του καθεστώτος ενίσχυσης
2. Εφαρμοστέος κανονισμός της Επιτροπής που προβλέπει απαλλαγή
3. Δαπάνες

(Πρέπει να παρέχονται χωριστά αριθμητικά στοιχεία για κάθε μέσο ενίσχυσης που εντάσσεται σε δεδομένο καθεστώς και για κάθε μεμονωμένη ενίσχυση (π.χ. επιχορήγηση, δάνειο με ευνοϊκούς όρους κ.λπ.). Τα ποσά πρέπει να εκφράζονται σε ευρώ ή, κατά περίπτωση σε εθνικό νόμισμα. Εάν πρόκειται για φορολογική δαπάνη, πρέπει να αναφέρονται οι ετήσιες απώλειες φορολογικών εσόδων. Εάν δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία, οι απώλειες αυτές επιτρέπεται να αναφέρονται κατ' εκτίμηση.

Τα στοιχεία για τις δαπάνες πρέπει να παρέχονται ως εξής:

Για το έτος αναφοράς, αναφέρονται χωριστά για κάθε μέσο ενίσχυσης που εντάσσεται στο συγκεκριμένο καθεστώς (π.χ. επιχορήγηση, δάνειο με ευνοϊκούς όρους κ.λπ.):

- 3.1 Το ύψος των ανελημμένων υποχρεώσεων, οι (κατ' εκτίμηση) απώλειες φορολογικών ή άλλων εσόδων, στοιχεία για τις εγγυήσεις, κ.λπ. για τα νέα ή ενισχυόμενα έργα. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενίσχυσεων, πρέπει να αναφέρεται το συνολικό ποσό των νέων παρεχόμενων εγγυήσεων.
- 3.2 Τα ποσά που έχουν όντως καταβληθεί, οι (κατά προσέγγιση) απώλειες φορολογικών ή άλλων εσόδων, στοιχεία για τις εγγυήσεις, για τα νέα ή υπό εξέλιξη έργα. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενίσχυσεων, πρέπει να αναφέρονται τα εξής: το συνολικό ποσό των εκκρεμών εγγυήσεων, τα έσοδα υπό μορφή ασφαλίσεων, τα ανακτηθέντα ποσά, οι καταβληθείσες αποζημιώσεις και το αποτέλεσμα εκμετάλλευσης του καθεστώτος κατά το έτος αναφοράς.
- 3.3 Αριθμός των έργων ή/και επιχειρήσεων που έλαβαν ενίσχυση.
- 3.4 [παραμένει κενό]
- 3.5 Κατ' εκτίμηση συνολικό ποσό:
 - των ενισχυόμενων επενδύσεων·
 - των δαπανών για τη διατήρηση παραδοσιακών τοπίων και κτιρίων·
 - των δαπανών μετεγκατάστασης αγροτικών κτιριακών εγκαταστάσεων προς το δημόσιο συμφέρον·
 - της ενίσχυσης που χορηγήθηκε για την εγκατάσταση νέων γεωργών·
 - της ενίσχυσης που χορηγήθηκε για πρόωρη συνταξιοδότηση·
 - της δαπάνης για την ενίσχυση ομάδων παραγωγών·
 - της δαπάνης για την κάλυψη ασφαλίσεων·
 - της δαπάνης για την ενίσχυση αναδασμού·
 - της δαπάνης για την ενίσχυση της παραγωγής και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ποιότητας·
 - της δαπάνης για την ενίσχυση της παροχής τεχνικής υποστήριξης.
- 3.6 Η περιφερειακή κατανομή των ποσών που αναφέρονται στο σημείο 3.1, με βάση είτε τις περιφέρειες που ορίζονται στη δεύτερη ή κατώτερη βαθμίδα της NUTS ⁽¹⁾ ή τη διάκριση μεταξύ περιφερειών του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), περιφερειών του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και μη ενισχυόμενων περιφερειών ή τη διάκριση μεταξύ των μειονεκτικών και των άλλων περιοχών.
- 3.7 Η κλαδική κατανομή των ποσών που αναφέρονται στο σημείο 3.1 ανάλογα με τον κλάδο δραστηριότητας του δικαιούχου (εάν καλύπτονται περισσότεροι του ενός κλάδοι, αναφέρεται το ποσοστό που αναλογεί στον καθένα):
 - παραγωγή ή/και μεταποίηση ή/και εμπορία,
 - τύπος ζωικής παραγωγής,
 - τύπος φυτικής παραγωγής.

4. Άλλες πληροφορίες και παρατηρήσεις.

(1) NUTS είναι η στατιστική ονοματολογία εδαφικών ενότητων της Κοινότητας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 2ας Ιανουαρίου 2004
για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 ⁽²⁾.

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1110/2003 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2348/2003 της Επιτροπής ⁽⁵⁾.

- (2) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 προβλέπει ότι αν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του, ο μέσος όρος των υπολογιζομένων δασμών κατά την εισαγωγή αποκλίνει κατά 5 ευρώ ανά τόνο του καθορισμένου δασμού, επέρχεται αντίστοιχη προσαρμογή. Υπήρξε η εν λόγω απόκλιση. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2348/2003,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I και II του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2348/2003 αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 3 Ιανουαρίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Ιανουαρίου 2004.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 12.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 346 της 31.12.2003, σ. 54.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή ⁽¹⁾ (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	0,00
	μέσης ποιότητας	0,00
	βασικής ποιότητας	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά	0,00
ex 1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά	0,00
1002 00 00	Σίκαλη	12,70
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	42,14
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	42,14
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	12,70

⁽¹⁾ Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,

— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

⁽²⁾ Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 24 ευρώ ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 30.12 έως τις 31.12.2003)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	μέσης ποιότητας (**)	US barley 2
Τιμή (EUR/τόνο)	130,36 (****)	78,39	165,58 (***)	155,58 (***)	135,58 (***)	122,99
Πριμοδότηση για τον Κόλπο (EUR/τόνο)	—	15,01	—	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες (EUR/τόνο)	16,49	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

(**) Αρνητική πριμοδότηση 30 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

(***) Fob Duluth.

(****) Θετική πριμοδότηση 14 EUR ανά τόνο ενσωματωμένη [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

2. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Rotterdam: 25,67 EUR/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 36,74 EUR/τόνο.

3. Επιδότησεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 EUR/τόνο (HRW2)
0,00 EUR/τόνο (SRW2).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Δεκεμβρίου 2003

σχετικά με τις εθνικές διατάξεις για τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας οι οποίες κοινοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 4749]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/1/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

- (1) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της 17ης Ιανουαρίου 2003, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας (στο εξής αναφέρονται ως ΧΠΜΑ), τις οποίες θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για την εικοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορά περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων⁽¹⁾.

1. ΑΡΘΡΟ 95 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 4 ΚΑΙ 6 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

- (2) Στο άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 της συνθήκης προβλέπονται τα εξής:

«4. Όταν, αφού το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεσπίσουν ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.

(...)

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 6.7.2002, σ. 21.

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση, εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Εάν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός αυτής της περιόδου, οι εθνικές διατάξεις, περί των οποίων οι παράγραφοι 4 (...), λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί.

Εάν η πολυπλοκότητα του αντικειμένου το δικαιολογεί και δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου, η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η περίοδος η αναφερόμενη στην παρούσα παράγραφο μπορεί να παραταθεί μέχρι ένα εξάμηνο.»

2. ΟΔΗΓΙΑ 2002/45/EK

- (3) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε, θεσπίζει κανόνες που περιορίζουν την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.
- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1, η οδηγία εφαρμόζεται στις επικίνδυνες ουσίες και παρασκευάσματα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I. Το άρθρο 2 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε οι επικίνδυνες ουσίες και τα παρασκευάσματα του παραρτήματος I να δύνανται να κυκλοφορούν στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται μόνο υπό τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα.
- (5) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ τροποποιήθηκε αρκετές φορές, μεταξύ άλλων για να προστεθούν νέες επικίνδυνες ουσίες και παρασκευάσματα στο παράρτημα I της οδηγίας, θεσπίζοντας έτσι τους περιορισμούς κυκλοφορίας τους στην αγορά ή/και χρήσης τους, οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή/και του περιβάλλοντος.
- (6) Η οδηγία 2002/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αφού εγκρίθηκε έχοντας ως νομική βάση το άρθρο 95 της συνθήκης, εισήγαγε στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ένα νέο σημείο 42 σχετικό με τα αλκάνια, C₁₀-C₁₃, χλωρο (χλωριωμένες παραφίνες μικρής αλυσίδας), ορίζοντας κανόνες για την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση των ουσιών αυτών.
- (7) Σύμφωνα με το σημείο 42.1, δεν επιτρέπεται η διάθεση των ΧΠΜΑ στην αγορά ως ουσιών ή συστατικών άλλων ουσιών ή ως παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις άνω του 1 %:
- στην επεξεργασία μετάλλων,
 - για τη λίπανση δερμάτων.
- (8) Το σημείο 42.2 προβλέπει ότι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003 όλες οι υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ θα επανεξεταστούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και την επιτροπή OSPAR, υπό το πρίσμα τυχόν νέων επιστημονικών δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν οι ΧΠΜΑ για την υγεία και το περιβάλλον, και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της επανεξέτασης αυτής.
- (9) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 6 Ιουλίου 2003· ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά και ότι εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές το αργότερο στις 6 Ιανουαρίου 2004.

⁽²⁾ ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201.

3. ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- (10) Οι εθνικές διατάξεις που κοινοποιήθηκαν από τις Κάτω Χώρες θεσπίστηκαν με την απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1999 περί καθορισμού κανόνων που απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας [(απόφαση για τις χλωριωμένες παραφίνες, νομοθετική πράξη περί χημικών ουσιών (WMS)] (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (11) Το άρθρο 1 ορίζει ότι η απόφαση εφαρμόζεται στα χλωριωμένα αλκάνια με αλυσίδα από 10 έως 13, περιλαμβανομένων των ατόμων άνθρακα και βαθμού χλωρίωσης όχι χαμηλότερου από 48 % κατά βάρος.

Δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1, οι ΧΠΜΑ που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται:

- α) ως πλαστικοποιητές σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά·
- β) σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων·
- γ) ως επιβραδυντικά φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά ή κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Εντούτοις, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2, οι ΧΠΜΑ μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 σε στεγανωτικά φραγμάτων ή ως επιβραδυντικά φλόγας σε ταινιοδρόμους για αποκλειστική χρήση σε ορυχεία.

- (12) Οι διατάξεις αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή με τη μορφή σχεδίου στις 8 Μαρτίου 1999 στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών⁽³⁾. Οι Κάτω Χώρες τόνισαν ότι η θέσπιση των υπό εξέταση διατάξεων ήταν αναγκαία για να συμμορφωθεί η χώρα αυτή με τις διεθνείς υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές («σύμβαση του Παρισιού») και με την απόφαση 95/1 της επιτροπής του Παρισιού (PARCOM) του Ιουνίου 1995 για τη σταδιακή εξάλειψη των ΧΠΜΑ που ελήφθη στο πλαίσιο της εφαρμογής της σύμβασης, στην οποία το Βασίλειο των Κάτω Χωρών είναι συμβαλλόμενο μέρος⁽⁴⁾. Πέντε κράτη μέλη⁽⁵⁾ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλαν παρατηρήσεις, ενώ η Ισπανία εξέδωσε αναλυτική γνώμη. Όλα αυτά τα κράτη μέλη, με εξαίρεση τη Δανία και την Αυστρία, αντιτάχθηκαν στην εισαγωγή των υπό εξέταση εθνικών διατάξεων, όπως έκανε και η Επιτροπή.

4. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΠΜΑ

- (13) Οι χλωριωμένες παραφίνες είναι χημικές ουσίες που παρασκευάζονται με τη χλωρίωση παραφινών ή αλκανίων ευθείας αλυσίδας. Διαίρονται συχνά σε διάφορες ομάδες ανάλογα με το μήκος της αλυσίδας του αρχικού υλικού και την ποσότητα του χλωρίου στο τελικό προϊόν. Οι τρεις κυριότερες ομάδες είναι οι χλωριωμένες παραφίνες μικρής, μεσαίας και μεγάλης αλυσίδας (ΧΠΜΑ, ΧΠΜεσΑ και ΧΠΜεγΑ, αντιστοίχως). Οι ΧΠΜΑ παρασκευάζονται από παραφίνες ευθείας αλυσίδας μήκους C₁₀ έως C₁₃. Η περιεκτικότητα των εμπορικών ΧΠΜΑ σε χλώριο κυμαίνεται, κατά μέσο όρο, μεταξύ 49 και 71 %. Μπορούν να διατίθενται στην αγορά και να χρησιμοποιούνται σε καθαρή μορφή αλλά μπορούν επίσης να περιέχονται ως προσμείξεις σε άλλες ουσίες και παρασκευάσματα, ιδίως ΧΠΜεσΑ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

⁽⁴⁾ Στο πλαίσιο της σύμβασης του Παρισιού, τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύτηκαν να λάβουν όλα τα δυνατά μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές. Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εκτός από την Αυστρία, την Ελλάδα, το Λουξεμβούργο και την Ιταλία έχουν υπογράψει τη σύμβαση. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος. Η επιτροπή του Παρισιού (PARCOM), που απαρτίζεται από εκπροσώπους κάθε συμβαλλόμενου μέρους, είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση της σύμβασης. Το άρθρο 18.3 προβλέπει ότι η επιτροπή μπορεί να θεσπίζει προγράμματα και μέτρα για την πρόληψη ή τη μείωση της ρύπανσης από χερσαίες πηγές με ορισμένες χημικές ουσίες που παρατίθενται στο παράρτημα Α, μέρη I, II και III της σύμβασης. Η απόφαση 95/1 της PARCOM, που εγκρίθηκε με νομική βάση το άρθρο 18.3, ορίζει τη σταδιακή κατάργηση ορισμένων χρήσεων των ΧΠΜΑ σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα: χρήση ως πλαστικοποιητών σε βαφές και επιχρίσματα, χρήση σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων και χρήση ως επιβραδυντικών φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999· χρήση ως πλαστικοποιητών σε στεγανωτικά και ως επιβραδυντικών φλόγας σε ταινιοδρόμους για αποκλειστική χρήση σε ορυχεία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Από τα 11 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης του Παρισιού όλα εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν δεσμευθεί ως προς την απόφαση 95/1 της PARCOM. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στην απόφαση της PARCOM. Η σύμβαση του Παρισιού αντικαταστάθηκε με τη νέα σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του βορειοανατολικού Ατλαντικού (σύμβαση OSPAR, 1992). Στο πλαίσιο της νέας σύμβασης, μια νέα επιτροπή OSPAR αντικατέστησε την επιτροπή του Παρισιού.

⁽⁵⁾ Ιταλία, Δανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Αυστρία και Γερμανία.

⁽⁶⁾ Η οδηγία 2002/45/ΕΚ ορίζει όριο συγκέντρωσης 1 % για τις ΧΠΜΑ που αποτελούν συστατικό άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων.

- (14) Στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι ΧΠΜΑ χρησιμοποιούνται κυρίως ως πρόσθετα σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων. Χρησιμοποιούνται επίσης ως επιβραδυντικά φλόγας σε παράγωγα του καουτσούκ και ως πρόσθετα σε βαφές και άλλα συστήματα επίχρισής. Χρησιμοποιούνται λιγότερο ως λιπαντικοί και μαλακτικοί παράγοντες στη βιομηχανία δέρματος, ως παράγοντες εμποτισμού νημάτων στην κλωστοϋφαντουργία και ως πρόσθετα στεγανωτικών ενώσεων.
- (15) Λόγω της τοξικότητάς τους και της φαινόμενης ανθεκτικότητας και τάσης τους για βιοσυσσώρευση, οι ΧΠΜΑ περιλαμβάνονται στις ουσίες για τις οποίες προβλέπονται μέτρα με σκοπό την καταπολέμηση της ρύπανσης στο πλαίσιο της σύμβασης του Παρισιού (πλέον σύμβαση OSPAR) ⁽⁷⁾. Στις αρχές τις δεκαετίας του '90, η επιτροπή του Παρισιού εξέφρασε την ανησυχία της σχετικά με τις εκπομπές ΧΠΜΑ στο θαλάσσιο περιβάλλον και άρχισε να εξετάζει κανονιστικά μέτρα για τη χρήση αυτών των ουσιών. Εκείνη την περίοδο, οι ευρωπαίοι παραγωγοί υπέβαλαν πρόταση εθελοντικής συμφωνίας με σκοπό τη σταδιακή κατάργηση της παροχής ΧΠΜΑ που προορίζονται για εφαρμογή σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων και την ενθάρρυνση των βιομηχανιών στα επόμενα στάδια της παραγωγικής διεργασίας να χρησιμοποιούν προϊόντα λιγότερο βλαβερά για το υδάτινο περιβάλλον. Οι διαπραγματεύσεις δεν σημείωσαν επιτυχία και η επιτροπή του Παρισιού (PARCOM) εξέδωσε τελικά την απόφαση 95/1. Το Ηνωμένο Βασίλειο αντιτάχθηκε στην απόφαση αυτή, επισημαίνοντας ότι δεν στηριζόταν σε κατάλληλη αξιολόγηση των κινδύνων.
- (16) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1179/94 της Επιτροπής ⁽⁸⁾, οι ΧΠΜΑ συμπεριλήφθηκαν στον πρώτο κατάλογο ουσιών προτεραιότητας που θα αποτελούσαν αντικείμενο αξιολόγησης κινδύνου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου της 23 Μαρτίου 1993 για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες ⁽⁹⁾, με το Ηνωμένο Βασίλειο ως εισηγήτη.
- (17) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ που συνέταξε το Ηνωμένο Βασίλειο ολοκληρώθηκε το Σεπτέμβριο του 1997, κατόπιν εξέτασης από τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών ⁽¹⁰⁾. Η έκθεση, η οποία εξέτασε όλα τα επιστημονικά στοιχεία που ήταν διαθέσιμα έως το 1996, περιλαμβάνονταν αυτών στα οποία βασίστηκε η απόφαση 95/1 της PARCOM, επισήμανε ορισμένους περιβαλλοντικούς κινδύνους για τους υδρόβιους οργανισμούς από τη χρήση των ΧΠΜΑ στην επεξεργασία μετάλλων και την τελική επεξεργασία δερμάτων, για τους οποίους συνέστησε να εξεταστεί το ενδεχόμενο λήψης μέτρων με σκοπό τη μείωση των κινδύνων. Οι υπόλοιπες τρέχουσες χρήσεις δεν θεωρήθηκε ότι εγείρουν ανησυχίες τόσο για το περιβάλλον όσο και για την ανθρώπινη υγεία, αν και κριθήκαν αναγκαίες περαιτέρω πληροφορίες και δοκιμές για τον κατάλληλο χαρακτηρισμό ορισμένων πιθανών περιβαλλοντικών κινδύνων από τη χρήση ΧΠΜΑ στο καουτσούκ.
- (18) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων που καταρτίστηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο υποβλήθηκε στην επιστημονική επιτροπή τοξικότητας, οικοτοξικότητας και περιβάλλοντος (SCTEE) για αξιολόγηση από ομότιμους φορείς. Στη γνώμη που εξέδωσε στις 27 Νοεμβρίου 1998 ⁽¹¹⁾, η SCTEE επιβεβαίωσε την επιστημονική εγκυρότητα των αποτελεσμάτων στα οποία κατέληξε η αξιολόγηση των κινδύνων.

⁽⁷⁾ Βλέπε την υποσημείωση 4.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 131 της 26.5.1994, σ. 3.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1. Ο κανονισμός αυτός θεσπίζει, μεταξύ άλλων, κοινοτική διαδικασία για την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχουν οι υπάρχουσες ουσίες, δηλαδή οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό ευρετήριο των υπαρχουσών στο εμπόριο ουσιών (ΕΕ C 146 της 15.6.1990, σ. 1). Δυνάμει του κανονισμού αυτού, οι κατάλογοι των ουσιών προτεραιότητας που θα υπάγονται σε κοινοτική αξιολόγηση κινδύνων εγκρίνονται με κανονισμό της Επιτροπής που ορίζει, για κάθε ουσία, το αρμόδιο για την αξιολόγηση κράτος μέλος (κράτος μέλος εισηγητής). Θα πρέπει να ακολουθούνται συγκεκριμένες διαδικασίες και μεθοδολογίες κατά την αξιολόγηση των πραγματικών ή των δυνητικών κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις εν λόγω ουσίες. Αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου. (ΕΕ L 161 της 26.6.1994, σ. 3) και αναλύονται περαιτέρω στο έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης για την αξιολόγηση των κινδύνων όσον αφορά τις νέες και τις υπάρχουσες ουσίες (TGD — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>). Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων και, κατά περίπτωση, η συνιστώμενη στρατηγική εγκρίνονται τελικά σε κοινοτικό επίπεδο, συνήθως με τη μορφή σύστασης της Επιτροπής. Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και τη συνιστώμενη στρατηγική που έχουν εγκριθεί, η Επιτροπή αποφασίζει στη συνέχεια να προτείνει κοινοτικά μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ή στο πλαίσιο άλλων σχετικών υφιστάμενων κοινοτικών μέσων.

⁽¹⁰⁾ Οι τεχνικοί εμπειρογνώμονες των κρατών μελών συνεδριάζουν τακτικά για να εξετάσουν εκθέσεις αξιολόγησης των κινδύνων με σκοπό την κατάρτιση μέτρων που θα θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπολογίας που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου.

⁽¹¹⁾ Γνώμη της SCTEE σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων των ΧΠΜΑ η οποία διενεργήθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων των υπαρχουσών ουσιών — γνώμη που διατυπώθηκε στην 6η συνεδρίαση ολομέλειας της SCTEE, Βρυξέλλες, 27 Νοεμβρίου 1998. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

- (19) Δυνάμει της οδηγίας 98/98/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹²⁾, οι ΧΠΜΑ ταξινομήθηκαν ως επικίνδυνες ουσίες σύμφωνα με το παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών⁽¹³⁾. Ειδικότερα, ταξινομήθηκαν ως καρκινογόνες, κατηγορίας 3, και επισημαίνονται με τη φράση κινδύνου R 40 (Πιθανοί κίνδυνοι μόνιμων επιδράσεων) και το σύμβολο Χn (επιβλαβές). Είναι επίσης ταξινομημένες ως επικίνδυνες για το περιβάλλον και επισημαίνονται με τη φράση κινδύνου R 50/53 («Πολύ τοξικό για τους υδρόβιους οργανισμούς» και «Μπορεί να προκαλέσει μακροχρόνιες δυσμενείς επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον») και το σύμβολο N («Επικίνδυνο για το περιβάλλον»).
- (20) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 1999⁽¹⁴⁾. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων των ΧΠΜΑ και η αντίστοιχη στρατηγική μείωσης των κινδύνων εγκρίθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο με τη σύσταση 1999/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999⁽¹⁵⁾, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93. Τα σχετικά μέρη της σύστασης αναπαράγονται παρακάτω.

«Ι. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

A. Ανθρώπινη υγεία

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για τους ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, τους ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ και τον ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ είναι ότι δεν υπάρχει επί του παρόντος ανάγκη περισσότερων στοιχείων ή/και δοκιμασιών ή μέτρων περιορισμού κινδύνων πέραν όσων ήδη εφαρμόζονται. Αυτό επειδή:

- η αξιολόγηση κινδύνων δείχνει ότι δεν αναμένεται να προκύψουν κίνδυνοι για τις προαναφερόμενες ομάδες πληθυσμού. Η κύρια οδός έκθεσης των εργαζομένων κατά την παραγωγή και τη χρήση της ουσίας είναι μέσω του δέρματος. Πιθανόν και η εισπνοή να αποτελεί οδό έκθεσης κατά την επεξεργασία μετάλλων και τη χρήση λιωμένων συγκολλητικών που περιέχουν την ουσία. Τα μέτρα περιορισμού κινδύνων που ήδη εφαρμόζονται στους χώρους εργασίας ή άλλα νομοθετικά κοινοτικά μέτρα θεωρούνται επαρκή,
- η έκθεση των καταναλωτών που μπορεί να προκύψει κατά την επαφή τους με δερμάτινα είδη επεξεργασμένα με την ουσία και από μη επαγγελματική χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων θεωρείται αμελητέα.

B. Περιβάλλον

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στο ΥΔΑΤΙΝΟ (ιζήματα) και στο ΧΕΡΣΑΙΟ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ είναι ότι υπάρχει ανάγκη περαιτέρω στοιχείων ή/και δοκιμασιών. Αυτό επειδή:

- χρειάζονται περισσότερα στοιχεία για να διευκρινιστούν σωστά οι κίνδυνοι για τα ιζήματα κατά την παραγωγή της ουσίας και τη χρήση της στο καουτσούκ, για το έδαφος και τα ιζήματα κατά την παρασκευή και χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων και προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων, και για το έδαφος και τα ιζήματα σε περιφερειακό επίπεδο.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 355 της 30.12.1998, σ. 1. Η εν λόγω οδηγία προσθέτει, μεταξύ άλλων, τις ΧΠΜΑ στο παράρτημα Ι της τελευταίας οδηγίας. Πρόκειται για ευρετήριο επικινδύνων ουσιών για τις οποίες έχει συμφωνηθεί εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της ίδιας οδηγίας.

⁽¹³⁾ ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.

⁽¹⁴⁾ European Union Risk Assessment Report, CAS No.: 85535-84-8, EINECS No.: 287-476-5, alkanes, C₁₀₋₁₃, chloro, 1st priority list, Volume: 4 — European Commission Joint Research Centre, Institute for health and Consumer Protection, European Chemicals Bureau, Existing substances Institute for Health and Consumer Protection, Joint Research Centre, European Commission — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>

⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 292 της 13.11.1999, σ. 42.

Τα απαιτούμενα στοιχεία είναι:

- πειραματικός προσδιορισμός του Κοc (*),
- στοιχεία ελέγχου του εδάφους και των ιζημάτων κοντά στις πηγές απόρριψης,
- δοκιμασίες τοξικότητας για τους οργανισμούς που ζουν στο έδαφος και τα ιζήματα, αν τα προαναφερόμενα στοιχεία δεν μπορούν να καθισχυάσουν τις ανησυχίες για τα παραπάνω οικοσυστήματα.

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στους ΜΙΚΡΟΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΥΜΑΤΩΝ και στην ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ είναι ότι δεν υπάρχει επί του παρόντος ανάγκη περαιτέρω στοιχείων ή/και δοκιμασιών ή μέτρων περιορισμού κινδύνων πέραν όσων ήδη εφαρμόζονται. Αυτό επειδή:

- η αξιολόγηση των κινδύνων δείχνει ότι δεν πρέπει να αναμένονται κίνδυνοι για τις περιβαλλοντικές σφαίρες που αναφέρονται. Τα μέτρα περιορισμού κινδύνων που ήδη εφαρμόζονται θεωρούνται επαρκή.

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στα ΥΔΑΤΙΝΑ (εκτός των ιζημάτων) ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ και σε ΜΗ ΕΙΔΙΚΕΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΡΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ είναι ότι υπάρχει ανάγκη ειδικών μέτρων για περιορισμό των κινδύνων. Αυτό επειδή:

- υπάρχουν υπόνοιες για δράσεις επί του τοπικού υδάτινου περιβάλλοντος ως συνέπεια της έκθεσης κατά την παρασκευή και τη χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων και προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων που περιέχουν την ουσία·
- υπάρχουν υπόνοιες μη ειδικών ως προς τα περιβαλλοντικά διαμερίσματα δράσεων επί της τροφικής αλυσίδας κατά την παρασκευή και τη χρήση προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων και τη χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων που περιέχουν την ουσία.

II. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Πρέπει να αντιμετωπιστεί η υιοθέτηση περιορισμών εμπορίας και χρήσης της ουσίας σε κοινοτικό επίπεδο για την προστασία του περιβάλλοντος από τη χρήση και την παρασκευή προϊόντων, ιδίως δε κατά την επεξεργασία μετάλλων και δερμάτων. Χρειάζεται περαιτέρω προσπάθεια για τον καθορισμό των χρήσεων της ουσίας που απαιτείται να προβλεφθούν παρεκκλίσεις. Τα μέτρα που προσδιορίστηκαν για να προστατέψουν το περιβάλλον περιορίζουν ταυτόχρονα και την έκθεση του ανθρώπου.

(*). Συντελεστής καταμερισμού οργανικού άνθρακα, παράμετρος που αντιπροσωπεύει την κατανομή μιας χημικής ένωσης μεταξύ του οργανικού άνθρακα στο έδαφος (π.χ. χουμικό οξύ) και στο νερό.»

- (21) Στις 20 Ιουνίου 2000 η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 76/769/ΕΚ με σκοπό την καθιέρωση των περιορισμών εμπορίας και χρήσης οι οποίες υποδείχθηκαν στην κοινοτική αξιολόγηση των κινδύνων, που οδήγησε τελικά στην έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- (22) Όπως απαιτείται στο σημείο 42.2 του παραρτήματος I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ, όπως καθιερώθηκε με την οδηγία 2002/45/ΕΚ, η Επιτροπή άρχισε να επανεξετάζει τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή κάλεσε το Ηνωμένο Βασίλειο, ως κράτος μέλος εισηγητή για τις ΧΠΜΑ σύμφωνα με τον κανονισμό 793/93/ΕΚ, να συλλέξει και να επανεξετάσει όλα τα νέα συναφή διαθέσιμα στοιχεία και, εάν ενδείκνυται, να ενημερώσει την κοινοτική έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε να πληροφορηθεί από τη γραμματεία του OSPAR εάν υπάρχουν νέα επιστημονικά δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν οι ΧΠΜΑ τα οποία θα μπορούσαν να μεταβάλουν τα πορίσματα της προηγούμενης αξιολόγησης των κινδύνων. Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε να μάθει από την SCTEE εάν γνώριζε τυχόν νέα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα πορίσματα της αξιολόγησης των κινδύνων και θα απαιτούσαν ενδεχομένως τροποποίηση των πορισμάτων της.

- (23) Στη γνώμη που εξέδωσε στις 22 Δεκεμβρίου 2002, η SCTEE κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από την εξέταση των νέων γνώσεων σχετικά με τις ΧΠΜΑ δεν προκύπτει η ανάγκη μεταβολής των πορισμάτων της κοινοτικής αξιολόγησης των κινδύνων ⁽¹⁶⁾.
- (24) Το Φεβρουάριο του 2003 το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλε σχέδιο ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ως συνέχεια της οδηγίας 2002/45/EK το οποίο υποβλήθηκε κατόπιν στους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών ⁽¹⁷⁾ προς εξέταση. Η τελική έκδοση διατέθηκε στα τέλη Ιουλίου του 2003. Στο εν λόγω έγγραφο εξετάζονται τα στοιχεία για την περιβαλλοντική έκθεση, την πορεία και τις συνέπειες των ΧΠΜΑ τα οποία διατέθηκαν μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης των κινδύνων και επανεκτιμώνται οι κίνδυνοι που ενέχουν οι χρήσεις εκτός από αυτές που υπόκεινται στους περιορισμούς διάθεσης στην αγορά και χρήσης οι οποίοι ορίζονται στην οδηγία 2002/45/EK. Εξετάστηκαν επίσης οι δύο γνώμες της SCTEE που αναφέρονται παραπάνω (σημεία 18 και 23). Σε αντίθεση με την αρχική αξιολόγηση των κινδύνων, η ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων καλύπτει τους κινδύνους για το θαλάσσιο περιβάλλον, τόσο σε τοπικό όσο και σε ευρύτερο επίπεδο. Η τελευταία παράμετρος αξιολογήθηκε ως προς τα προσφάτως καθορισμένα κριτήρια για την ταυτοποίηση ανθεκτικών ή άκρως ανθεκτικών, βιοσυσσωρευτικών ή άκρως βιοσυσσωρευτικών και τοξικών (PBT, vPBT, PnBT ή vPnBT) ουσιών ⁽¹⁸⁾. Επιπλέον, εξετάζονται λεπτομερώς οι εκπομπές ΧΠΜΑ κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων που τις περιέχουν.
- (25) Η έκθεση εστιάζεται στους περιβαλλοντικούς κινδύνους και αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο μέρος παρουσιάζει την αξιολόγηση που διενεργήθηκε βάσει των λόγων των τιμών PEC/PNEC ⁽¹⁹⁾ (εφεξής καλούμενη «κλασική αξιολόγηση των κινδύνων»). Στο δεύτερο μέρος εξετάζεται η αξιολόγηση των ΧΠΜΑ βάσει των κριτηρίων ανθεκτικότητας, βιοσυσσώρευσης και τοξικότητας (PBT) και εκτιμά τους κινδύνους για το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον (εφεξής καλούμενη «αξιολόγηση PBT»).
- (26) Τα πορίσματα της ενημερωμένης αξιολόγησης κινδύνων αναπαράγονται παρακάτω:

«κδ) i) Υπάρχει ανάγκη περαιτέρω πληροφοριών ή/και δοκιμασιών.

Οι πλέον απαισιόδοξοι λόγοι PEC/PNEC δηλώνουν πιθανό κίνδυνο για τα επιφανειακά ύδατα και τα ιζήματα [από το σχηματισμό και τη χρήση (εφαρμογή) ενισχύσεων υποστρώματος για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα], το έδαφος (από το σχηματισμό και τη χρήση σε καουτσούκ και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και από περιφερειακές πηγές "αποβλήτων που παραμένουν στο περιβάλλον") όσον αφορά τη δευτερογενή δηλητηρίαση (από το σχηματισμό και τη χρήση σε καουτσούκ και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και από τη χρήση σε βαφές και επιχρίσματα), καθώς και για τα θαλάσσια οικοσυστήματα (από κάθε χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας, με εξαίρεση τη χρήση σε στεγανωτικά, σύνθεση βαφών και εγκαταστάσεις παραγωγής). Κρίνεται αναγκαία η παροχή περαιτέρω ειδικών πληροφοριών σχετικά με την έκθεση, ώστε να βελτιωθούν οι εκτιμήσεις για την απελευθέρωση. Ειδικότερα, μπορούν να παρασχεθούν πληροφορίες για τα ακόλουθα:

- πραγματική απελευθέρωση ουσιών από τη σύνθεση και τη μετατροπή του καουτσούκ,
- τις ποσότητες των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας που χρησιμοποιούνται σε τυπικές εγκαταστάσεις σύνθεσης (σχηματισμού) κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και ενίσχυσης υποστρώματος,
- απελευθερώσεις από τη σύνθεση ενισχύσεων υποστρώματος και από τις εγκαταστάσεις ενίσχυσης υποστρώματος για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα,
- απελευθερώσεις από εγκαταστάσεις εφαρμογής βαφών και
- εκπομπές κατά τη χρήση και τη διάθεση προϊόντων.

⁽¹⁶⁾ Γνώμη της SCTEE για τις ΧΠΜΑ — Συνέχεια της οδηγίας 2002/45/EK, γνώμη που παρουσιάστηκε στην 35η συνεδρίαση ολομέλειας της SCTEE, Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2002. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

⁽¹⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 10.

⁽¹⁸⁾ Σύμφωνα με το έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης (βλέπε υποσημείωση 9), οι ουσίες με ιδιότητες PBT θεωρείται ότι έχουν τη δυνατότητα να μολύνουν το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον, καθιστώντας συνεπώς αναγκαία τη λήψη μέτρων για τον έλεγχο των εκπομπών.

⁽¹⁹⁾ Αυτή η μεθοδολογία για την αξιολόγηση των κινδύνων, η οποία παρουσιάστηκε συνοπτικά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής και αναπτύχθηκε περαιτέρω στο έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης (βλέπε υποσημείωση 9) συνίσταται στον υπολογισμό των λόγων μεταξύ της προβλεπόμενης περιβαλλοντικής συγκέντρωσης [Predicted Environmental Concentration (PEC)] μιας δεδομένης ουσίας και της προβλεπόμενης συγκέντρωσης χωρίς επιπτώσεις [Predicted No Effect Concentration (PNEC)] της ουσίας αυτής σε οποιοδήποτε ειδικό περιβαλλοντικό σύστημα: οι λόγοι άνω του ενός μαρτυρούν κατάσταση πραγματικών ή δυνητικών κινδύνων, ανάλογα με την αβεβαιότητα που περιβάλλει τις τιμές PEC και PNEC.

Η ουσία πληροί τα κριτήρια ελέγχου για να θεωρηθεί ουσία PBT και, επομένως, θα μπορούσε να διενεργηθεί επίσης δοκιμή προσομοίωσης όσον αφορά τη βιοδιασπασσιμότητα ώστε να προσδιοριστεί ο χρόνος υποδιπλασιασμού στο θαλάσσιο περιβάλλον. Τα επιπλέον δεδομένα για την τοξικότητα θα καθιστούσαν εφικτή την αναθεώρηση των τιμών PNEC τόσο για το θαλάσσιο νερό όσο και για τα ιζήματα, αλλά η ανάγκη συλλογής τέτοιων δεδομένων είναι λιγότερο σημαντική από τον προσδιορισμό της ανθεκτικότητας. Επιπροσθέτως, θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο διενέργειας περαιτέρω δοκιμασιών βιοδιάσπασης των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας στο έδαφος.

Σημείωση: Οι μετρήσεις δείχνουν ότι η ουσία είναι ευρέως διασπαρμένη στο περιβάλλον. Άγνωστες είναι οι τάσεις όσον αφορά τα επίπεδα τα οποία ενδέχεται να σχετίζονται με παλαιότερες χρήσεις οι οποίες πλέον ελέγχονται. Επίσης, δεν διαπιστώθηκε σαφής κίνδυνος με βάση τις εν λόγω μετρήσεις. Ωστόσο, η εμφάνιση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας στην Αρκτική και σε θαλάσσια αρπακτικά συνεπάγεται ότι τα ευρήματα αυτά εξακολουθούν να προκαλούν ανησυχία. Αν και δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί με επιστημονικά στοιχεία η ύπαρξη τρέχοντος ή μελλοντικού κινδύνου για το περιβάλλον, υπό το πρίσμα:

- των δεδομένων που μαρτυρούν παρουσία στους ζωντανούς οργανισμούς,
- της φαινόμενης ανθεκτικότητας της ουσίας (βάσει εργαστηριακών δοκιμών),
- του χρόνου που θα απαιτούσε η συγκέντρωση των πληροφοριών και
- του γεγονότος ότι δύσκολα θα μειωνόταν η έκθεση εάν οι συμπληρωματικές πληροφορίες επιβεβαίωναν την ύπαρξη κινδύνου,

θα μπορούσε να εξεταστεί σε επίπεδο πολιτικής η ανάγκη διερεύνησης επιλογών συντηρητικής διαχείρισης κινδύνων σήμερα ελλείψει δεδομένων σχετικά με τη μετρηθείσα διάρκεια υποδιπλασιασμού στο περιβάλλον, ώστε να μειωθούν οι εισροές στα νερά (και στο έδαφος από τη χρήση ιλύος καθαρισμού λυμάτων), συμπεριλαμβανομένων των εισροών από “απόβλητα που παραμένουν στο περιβάλλον”. Αυτό θα μπορούσε να επανεξεταστεί εάν μια δοκιμή περιβαλλοντικής προσομοίωσης αποδείξει ότι δεν ικανοποιείται το κριτήριο της ανθεκτικότητας. Ως προς τούτο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ουσία φαίνεται ότι πληροί τα κριτήρια ελέγχου ώστε να θεωρείται υποψήφιος ανθεκτικός οργανικός ρύπος (ΑΟΠ) σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

- κδ) ii) Επί του παρόντος δεν κρίνονται αναγκαίες περαιτέρω πληροφορίες ή/και δοκιμασίες ή μέτρα για τη μείωση των κινδύνων εκτός από αυτά που ήδη εφαρμόζονται.

Το συμπέρασμα αυτό ισχύει για την αξιολόγηση των ακόλουθων:

- του τοπικού διαμερίσματος επιφανειακών υδάτων για τις εγκαταστάσεις παραγωγής, της σύνθεσης και της μετατροπής καουτσούκ, του σχηματισμού και της χρήσης στεγανωτικών, της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και επιχρισμάτων, και σε περιφερειακό επίπεδο (αξίζει να σημειωθεί ότι διαπιστώνεται κάποια αβεβαιότητα ως προς τις τιμές PNEC για το εν λόγω τελικό σημείο και, εάν τα δεδομένα αναλύονταν με συντηρητικότερο τρόπο, θα εντοπίζονταν πιθανοί κίνδυνοι για τις εγκαταστάσεις παραγωγής, της σύνθεσης και της μετατροπής του καουτσούκ και της βιομηχανικής εφαρμογής βαφών και επιχρισμάτων),
- του τοπικού διαμερίσματος ιζημάτων για χώρους παραγωγής, της σύνθεσης και της χρήσης στεγανωτικών, της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και επιχρισμάτων, και σε περιφερειακό επίπεδο,
- της αξιολόγησης των εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων από όλες τις χρήσεις,
- του ατμοσφαιρικού διαμερίσματος και των διαδικασιών επεξεργασίας λυμάτων για παραγωγή και κάθε χρήση,
- του τοπικού χερσαίου διαμερίσματος για χώρους παραγωγής, της σύνθεσης και της χρήσης στεγανωτικών και της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και του περιφερειακού διαμερίσματος γεωργικού εδάφους (αξίζει να σημειωθεί ότι διαπιστώνεται κάποια αβεβαιότητα ως προς τις τιμές PNEC για το εν λόγω τελικό σημείο και, εάν τα δεδομένα αναλύονταν με συντηρητικότερο τρόπο, θα εντοπίζονταν πιθανοί κίνδυνοι για τη βιομηχανική χρήση βαφών) και
- της δευτερογενούς δηλητηρίασης για χώρους παραγωγής, της χρήσης στεγανωτικών και της σύνθεσης βαφών.»

- (27) Αφού κλήθηκε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την ενημερωμένη έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων και να διευκρινίσει ορισμένα ειδικά ζητήματα που έχουν σημασία για την εκτίμηση των κοινοποιημένων εθνικών διατάξεων, η SCTEE εξέδωσε σχετική γνώμη στις 3 Οκτωβρίου 2003⁽²⁰⁾. Κατά την εκπόνηση της γνώμης της, η SCTEE εξέτασε επίσης τη μελέτη «Οικοτοξικολογικές συμβουλές σχετικά με τις χλωριωμένες παραφίνες» η οποία διενεργήθηκε κατόπιν παραγγελίας της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών, καθώς και τη σειρά ουσιών προτεραιότητας OSPAR για τις ΧΠΜΑ (Επιτροπή OSPAR, 2001) και το φάκελο ουσιών για τις ΧΠΜΑ της ad hoc ομάδας εμπειρογνομόνων της UNECE (τελικό σχέδιο II, 2003). Όσον αφορά την αξιολόγηση PBT, η SCTEE θεωρεί ότι, παρόλο που εξακολουθούν να υφίστανται αμφιβολίες ως προς την ταξινόμηση των ΧΠΜΑ ως ουσιών PBT, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αποδεδειγμένη παρουσία ΧΠΜΑ σε διάφορα περιβάλλοντα και ανώτερα αρρακτικά σε απομακρυσμένα μέρη, η ισχύουσα ταξινόμηση κρίνεται κατάλληλη και απίθανο να μεταβληθεί κατόπιν περαιτέρω εργασιών. Ωστόσο, η SCTEE επαναδιατυπώνει τις ανησυχίες της ότι η ταξινόμηση PBT δεν δύναται να αποτελεί τη μοναδική βάση για τη διαχείριση των κινδύνων, εκφράζοντας την άποψη ότι η λεπτομερέστερη ανάλυση των κινδύνων και τουλάχιστον των πηγών, των οδών και των δίοδων προς το θαλάσσιο περιβάλλον κρίνεται αναγκαία για το σκοπό αυτό. Η SCTEE επισημαίνει ότι η «κλασική αξιολόγηση των κινδύνων», αν και βασίζεται σε ορισμένες από τις πλέον απαισιόδοξες εικασίες ως προς την απελευθέρωση και την έκθεση, επεκτείνει το πεδίο ανησυχιών στους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον, τα ιζήματα και το έδαφος από την ενίσχυση υποστρώματος των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και του καουτσούκ. Επιπλέον, η SCTEE παρατηρεί ότι για το έδαφος και τα ιζήματα, σε αντίθεση με την έκθεση, πρέπει να εφαρμόζεται επιπλέον συντελεστής 10 στο λόγο PEC/PNEC, κάτι που θα καθιστούσε όλους τους δείκτες κινδύνου για το έδαφος και τα ιζήματα μεγαλύτερους του 1. Ωστόσο, η SCTEE φρονεί ότι οι τιμές PNEC που χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση των κινδύνων για τα εν λόγω περιβάλλοντα δεν είναι αξιόπιστες. Η SCTEE προβάλλει το επιχείρημα ότι οι αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση των κινδύνων θα ήταν πιο αξιόπιστες εάν βασιζόταν σε εμπειρικά παραγόμενες τιμές PNEC και θεωρεί ότι τα δεδομένα αυτά θα μπορούσαν να συλλεγούν σχετικά γρήγορα. Η SCTEE επισημαίνει περαιτέρω αδυναμίες των παραδοχών σχετικά με τη δευτερογενή δηλητηρίαση. Συμπερασματικά, η SCTEE, αν και αναγνωρίζει ότι οι χρήσεις ΧΠΜΑ που δεν υπόκεινται επί του παρόντος σε ελέγχους στο πλαίσιο των ισχυόντων κοινοτικών μέτρων για τη μείωση των κινδύνων ενδέχεται να προκαλέσουν εύλογες ανησυχίες όσον αφορά τον αντίκτυπο στο περιβάλλον, θεωρεί ότι τα διαθέσιμα στοιχεία δεν είναι ικανά να αιτιολογήσουν τη λήψη μέτρων για τη μείωση των κινδύνων και κρίνει αναγκαία τη συλλογή περισσότερων πληροφοριών και τη διενέργεια περαιτέρω δοκιμών για την ορθή αξιολόγηση των κινδύνων.
- (28) Σε συνέχεια των παραπάνω εξελίξεων, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93⁽²¹⁾, καταρτίζει κανονισμό με σκοπό να υποχρεώσει τη βιομηχανία να παράσχει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που λείπουν, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό εφικτή την πιο αξιόπιστη επαναξιολόγηση των κινδύνων. Κατόπιν εξέτασης από τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, η νέα ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων θα υποβληθεί ακολούθως, εάν κρίνεται σκόπιμο, στην SCTEE για αξιολόγηση από ομότιμους φορείς.
- (29) Εκτός από τα προαναφερόμενα κοινοτικά μέτρα, οι ΧΠΜΑ εξετάζονται και από άλλα στοιχεία της κοινοτικής νομοθεσίας. Δεδομένων της τοξικότητάς τους για τον άνθρωπο και της υδατοτοξικότητάς τους, της ευρέως ανιχνευθείσας παρουσίας τους στο υδάτινο περιβάλλον και του γεγονότος ότι ήδη υπάγονται στην απόφαση 95/1 της PARCOM, οι ΧΠΜΑ συμπεριλήφθηκαν με την απόφαση 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και τροποποίησης της οδηγίας 2000/60/ΕΚ⁽²²⁾ στις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 3 της τελευταίας οδηγίας. Στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη απορρίψεων, εκπομπών και απωλειών εντός 20 ετών από τη θέσπισή τους. Προς το παρόν, δεν έχουν θεσπιστεί τέτοια μέτρα όσον αφορά τις ΧΠΜΑ.

⁽²⁰⁾ Γνώμη της SCTEE σχετικά με την επιστημονική βάση των εθνικών διατάξεων για τις χλωριωμένες παραφίνες μικρής αλυσίδας (ΧΠΜΑ) πιο περιοριστική από εκείνη που ορίζεται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ την οποία οι Κάτω Χώρες προτίθενται να διατηρήσουν σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ. Εγκρίθηκε από την SCTEE με γραπτή διαδικασία στις 3 Οκτωβρίου 2003. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out200_en.pdf.

⁽²¹⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό, οι κατασκευαστές και οι εισαγωγείς υποβάλλουν, κατά κανόνα, στον εισηγητή ορισμένες πληροφορίες ή διενεργούν τις δοκιμές. Το άρθρο 10 ορίζει ότι, όταν στο πλαίσιο αξιολόγησης των κινδύνων ο εισηγητής κρίνει σκόπιμο να ζητήσει από τους παρασκευαστές ή τους εισαγωγείς να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες ή να διεξαγάγουν περαιτέρω δοκιμές, ενημερώνει ως προς αυτό την Επιτροπή και η σχετική απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 15.

⁽²²⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

II. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (30) Κατά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/EK, η αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών την καταψήφισε αναφέροντας, σε δήλωση ψήφου στις 24 Απριλίου 2002, ότι η εφαρμογή οδηγίας για τις ΧΠΜΑ θα καθιστούσε αδύνατο για τις Κάτω Χώρες να εκπληρώσουν τις διεθνείς υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της σύμβασης του Παρισιού και της απόφασης 95/1 της PARCOM.
- (31) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 17 Ιανουαρίου 2003, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, αναφερόμενη στο άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση των ΧΠΜΑ και τις οποίες προτιμάει να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/EK.
- (32) Με επιστολή στις 25 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ότι έλαβε την κοινοποίηση στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης και ότι η εξάμηνη περίοδος για την εξέτασή της σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6 άρχισε στις 22 Ιανουαρίου 2003, την επομένη της παραλαβής της κοινοποίησης.
- (33) Με επιστολή στις 15 Απριλίου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την κοινοποίηση που έλαβε από τις Κάτω Χώρες. Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης ανακοίνωση για την κοινοποίηση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽²³⁾ ώστε να πληροφορήσει τους λοιπούς ενδιαφερομένους σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που προτιθενται να διατηρήσουν οι Κάτω Χώρες, καθώς και τους λόγους που επικαλούνται για το σκοπό αυτό.
- (34) Το Φεβρουάριο 2003, το Ηνωμένο Βασίλειο κατάρτισε το πρώτο σχέδιο της ενημερωμένης έκθεσης για την αξιολόγηση των κινδύνων σχετικά με τις ΧΠΜΑ που αναφέρεται στο τμήμα I.4 της παρούσας απόφασης.
- (35) Στις 17 Ιουλίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, η Επιτροπή ενημέρωσε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την απόφασή της 2003/549/EK της ίδιας ημερομηνίας, με την οποία επέκτεινε την περίοδο που αναφερόταν στο πρώτο εδάφιο του εν λόγω άρθρου προκειμένου να εγκρίνει ή να απορρίψει τις κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις για περαιτέρω περίοδο που λήγει στις 20 Δεκεμβρίου 2003. Η Επιτροπή θεώρησε ότι, σε περίπτωση απουσίας πραγματικού κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία, η επέκταση αυτή αιτιολογείται από την ανάγκη διαβούλευσης με την SCTEE προκειμένου να διευκρινιστούν όσο το δυνατόν περισσότερο τα ζητήματα που προκύπτουν από το σχέδιο ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης.
- (36) Στα τέλη Ιουλίου του 2003 το Ηνωμένο Βασίλειο κατάρτισε την τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ, η οποία υποβλήθηκε ακολούθως στην SCTEE προς εξέταση, παράλληλα με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προς υποστήριξη της κοινοποίησής του.
- (37) Στις 3 Οκτωβρίου 2003 η SCTEE εξέδωσε τη γνώμη που αναφέρεται στο τμήμα I.4 της παρούσας απόφασης.

III. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΠΟΔΟΧΗΣ

- (38) Στην προαναφερόμενη απόφαση 2003/549/EK, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση που υποβλήθηκε από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δύναται να γίνει δεκτή. Γίνεται μνεία στην απόφαση αυτή για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης. Ωστόσο, αξίζει να υπενθυμιστούν οι παράμετροι ως προς τις οποίες οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις είναι ασύμβατες με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/EK.
- (39) Με λίγα λόγια, οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουν από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/EK ως προς τα εξής:
- στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 % ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ, τα πλαστικά ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας,

⁽²³⁾ ΕΕ C 100 της 26.4.2003, σ. 20.

- στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα οποία περιλαμβάνονται ως συστατικά ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 %, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας εάν η συγκέντρωση των ΧΠΜΑ είναι χαμηλότερη του 1 %.

2. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

- (40) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 και παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να εξακριβώσει ότι πληρούνται όλοι οι όροι του εν λόγω άρθρου που παρέχουν τη δυνατότητα σε ένα κράτος μέλος να διατηρεί τις εθνικές διατάξεις του οι οποίες παρεκκλίνουν από κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης.
- (41) Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 30 της συνθήκης ή αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας και δεν υπερβαίνουν τις απαραίτητες ενέργειες για την επίτευξη του θεμιτού επιδιωκόμενου στόχου. Επιπροσθέτως, εφόσον η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις ανταποκρίνονται στις ανωτέρω προϋποθέσεις, πρέπει να εξακριβώνει, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και κατά πόσον αποτελούν εμπόδιο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (42) Αξίζει να επισημανθεί ότι, υπό το πρίσμα του χρονικού περιθωρίου που ορίζεται στο άρθρο 95 παράγραφος 6 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή, όταν εξετάζει κατά πόσον τα εθνικά μέτρα που κοινοποιούνται δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 είναι αιτιολογημένα, πρέπει να βασίζεται στους λόγους που προβάλλουν τα κοινοποιούντα κράτη μέλη. Τούτο συνεπάγεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ, τα αιτούντα κράτη μέλη που επιδιώκουν τη διατήρηση των εθνικών μέτρων φέρουν την ευθύνη να αποδείξουν ότι είναι αιτιολογημένα. Δεδομένου του διαδικαστικού πλαισίου που καθιερώνεται δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της αυστηρής προθεσμίας για την έκδοση απόφασης, η Επιτροπή πρέπει να περιορίζεται κατά κανόνα στην εξέταση του σκόπιμου χαρακτήρα των στοιχείων που υποβάλλονται από τα αιτούντα κράτη μέλη, χωρίς να αναζητεί η ίδια πιθανή βάση αιτιολόγησης.
- (43) Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της πληροφορίες υπό το φως των οποίων το κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης από το οποίο παρεκκλίνουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις ενδέχεται να πρέπει να αναθεωρηθεί, μπορεί να συνηγορήσει τις πληροφορίες αυτές κατά την αξιολόγηση των εθνικών διατάξεων που έχουν κοινοποιηθεί.

2.1. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 30 Ή ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Ή ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- (44) Οι Κάτω Χώρες θεωρούν ότι η διατήρηση των εθνικών τους διατάξεων κρίνεται αναγκαία για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από τους κινδύνους που ενέχουν οι τρέχουσες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Γίνεται μνεία στην αρχή της προφύλαξης. Κατά την άποψη των Κάτω Χωρών, η αρχή αυτή πρέπει να ερμηνεύεται έτσι ώστε να σημαίνει ότι δεν μπορεί να επικρατεί αδράνεια μέχρι την εμφάνιση σοβαρού προβλήματος, ιδίως λόγω της σημασίας του εδάφους και των επιφανειακών υδάτων υψηλής ποιότητας για τη δημόσια υγεία. Οι Κάτω Χώρες υπενθυμίζουν ότι οι ΧΠΜΑ είναι εξαιρετικά επικίνδυνες ουσίες και είναι ταξινομημένες ως επικίνδυνες τόσο για την ανθρώπινη υγεία όσο και για το περιβάλλον δυνάμει της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Θεωρούνται επίσης ανθεκτικές και ιδιαίτερα επιβλαβείς για το υδάτινο περιβάλλον στο πλαίσιο της σύμβασης OSPAR. Λόγω της παρουσίας τους στο περιβάλλον, αποφασίστηκε να εξαλειφθούν σταδιακά οι χρήσεις τους μέσω της απόφασης 95/1 της επιτροπής του Παρισιού (πλέον επιτροπή OSPAR). Οι Κάτω Χώρες τονίζουν ότι οι ΧΠΜΑ δημιουργούν σοβαρό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον των Κάτω Χωρών. Τούτο προκύπτει σαφώς από μελέτη που εκπόνησε ολλανδός σύμβουλος τοξικολογίας, η οποία επισυνάπτεται στην κοινοποίηση που υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες. Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός ότι η δημόσια υγεία κινδυνεύει λόγω του γεγονότος ότι τόσο τα επιφανειακά όσο και τα υπόγεια ύδατα χρησιμοποιούνται ευρέως για την άντληση πόσιμου νερού στις Κάτω Χώρες.
- (45) Για την αξιολόγηση του κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται, όπως ισχυρίζονται οι Κάτω Χώρες, με το επιχείρημα της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, η Επιτροπή ανέφερε παλαιότερα στην απόφασή της 2003/549/ΕΚ ότι πρέπει να εξεταστούν όχι μόνο τα στοιχεία που υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες αλλά και όλα τα σχετικά δεδομένα που διαθέτει η Επιτροπή και ιδίως τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που διενεργήθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, καθώς και όλα τα υπόλοιπα διαθέσιμα στοιχεία.

- (46) Επαναδιατυπώνοντας την άποψη αυτή, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι από την ημερομηνία της εν λόγω απόφασης είναι διαθέσιμες η τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ και η συναφής γνώμη της SCTEE της 3ης Οκτωβρίου 2003 που αναφέρεται στο τμήμα I.4. Η πληροφορία αυτή, δεδομένης της σημασίας που έχει για την αξιολόγηση των εθνικών διατάξεων, πρέπει επίσης να συνοπλογοιστεί.
- (47) Όσον αφορά τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από τις Κάτω Χώρες, η Επιτροπή είχε προηγουμένως εξετάσει τη συνημμένη στο φάκελο της κοινοποίησης ολλανδική μελέτη και στην απόφαση 2003/549/EK που εξέδωσε κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς των Κάτω Χωρών, δεν διαπιστώνει κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον και τον πληθυσμό των Κάτω Χωρών και, ως εκ τούτου, δεν συμμερίζεται τους λόγους που επικαλούνται οι Κάτω Χώρες για τη διατήρηση των εθνικών διατάξεών τους. Κατά συνέπεια, η εν λόγω μελέτη δεν θα ληφθεί περαιτέρω υπόψη.
- (48) Γενικά, τα στοιχεία που εξετάστηκαν από την Επιτροπή για τους σκοπούς της αξιολόγησης των εθνικών διατάξεων περιλάμβαναν τα εξής: την αρχική αξιολόγηση των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ που εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο το 1997 και τη συναφή γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998, τα πορίσματα της αξιολόγησης κινδύνων για τις ΧΠΜΑ, όπως εγκρίθηκαν στη σύσταση 1999/721/EK, την ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ η οποία εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003, την έκβαση των σχετικών συνομιλιών που διεξήχθησαν από την τεχνική επιτροπή των κρατών μελών και, τέλος, τη γνώμη που εξέδωσε η SCTEE στις 3 Οκτωβρίου 2003. Αξίζει να επισημανθεί ότι, κατά την εκπόνηση της τελευταίας γνώμης, η SCTEE, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, εξέτασε επίσης τη μελέτη που υποβλήθηκε από τις Κάτω Χώρες.

2.1.1. Ανθρώπινη υγεία

- (49) Η αρχική έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ολοκληρώθηκε το 1997 και η συναφής γνώμη της SCTEE της 27ης Νοεμβρίου 1998 δεν εκφράζει ανησυχίες για την ανθρώπινη υγεία από όλες τις χρήσεις των ΧΠΜΑ που απαγορεύονται δυνάμει των εθνικών διατάξεων. Επίσης καμία ανησυχία για την ανθρώπινη υγεία από τις χρήσεις αυτές δεν διατυπώθηκε στα μεταγενέστερα πορίσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που εκδόθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο το 1999⁽²⁴⁾ ή στη γνώμη της SCTEE της 22ας Δεκεμβρίου 2002. Αξίζει να σημειωθεί ότι, κατά την εκπόνηση της τελευταίας γνώμης, η SCTEE εξέτασε τόσο τις νέες πληροφορίες για τις ΧΠΜΑ όσο και τις προβλεπόμενες ωφέλιμες συνέπειες που απορρέουν από την εφαρμογή των περιορισμών οι οποίοι ορίζονται στην προσφάτως εκδοθείσα οδηγία 2002/45/EK. Τέλος, η απουσία ανησυχιών για την ανθρώπινη υγεία από όλες τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ επιβεβαιώθηκε από τη μεταγενέστερη τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων που εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003 και τη συναφή γνώμη της SCTEE της 3ης Οκτωβρίου 2003, η οποία επίσης εξέτασε τη μελέτη που υποβλήθηκε από τις Κάτω Χώρες.
- (50) Υπό το φως των προαναφερθέντων και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου στοιχείου περί του αντιθέτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν αιτιολογούνται από την ανάγκη προστασίας της ανθρώπινης υγείας.

2.1.2. Περιβάλλον

- (51) Οι εθνικές διατάξεις πρέπει να αξιολογούνται σε σχέση με κάθε μία από τις πτυχές ως προς τις οποίες είναι πιο περιοριστικές από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/EK, αρχής γενομένης με την απαγόρευση των χρήσεων των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων.

⁽²⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.

2.1.2.1. Απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων

- (52) Η οδηγία 2002/45/ΕΚ επιτρέπει τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων σε συγκεντρώσεις έως 1 %. Αυτή η μέγιστη τιμή, που δεν περιλαμβάνεται στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, εισήχθη τελικά ώστε να μην εμπίπτουν οι χλωριωμένες παραφίνες μέσης αλυσίδας (ΧΠΜεσΑ) στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Οι ΧΠΜεσΑ περιέχουν ΧΠΜΑ ως συστατικά ή προσμείξεις σε συγκεντρώσεις που κυμαίνονται από 0,3 έως 1 % και «ενδέχεται να έχουν παρόμοιες εφαρμογές με τις ΧΠΜΑ και να χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα των ΧΠΜΑ, ως πρόσθετα εξαιρετικά υψηλής πίεσης σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων, ως πλαστικοποιητές σε βαφές και ως πρόσθετα σε στεγανωτικά»⁽²⁵⁾. Ο κοινοτικός νομοθέτης θεώρησε ότι αυτό το όριο συγκέντρωσης θα εξασφαλίζει ικανό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας χωρίς να επηρεάζει πιθανά μελλοντικά μέτρα για τις ΧΠΜεσΑ εν αναμονή της έκβασης της εν εξελίξει κοινοτικής αξιολόγησης κινδύνων των τελευταίων ουσιών⁽²⁶⁾.
- (53) Ούτε η αρχική έκθεση για την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ ούτε η συναφής γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998 και τα συμπεράσματα σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων που εγκρίθηκαν μέσω της σύστασης 1999/721/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽²⁷⁾ αποσαφηνίζουν κατά πόσον το υπό εξέταση όριο συγκέντρωσης παρέχει επαρκή προστασία. Στη γνώμη που εξέδωσε η SCTEE στις 22 Δεκεμβρίου 2002, αφού εξέτασε προσεκτικά τις νέες πληροφορίες σχετικά με τις ΧΠΜΑ και αφού έλαβε ρητώς υπόψη τους περιορισμούς που ορίζονται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το εν λόγω όριο συγκέντρωσης.
- (54) Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής για την παροχή διευκρινίσεων σχετικά με το ζήτημα αυτό, η SCTEE, στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή η χρήση ΧΠΜΑ ενδέχεται να εξακολουθεί να ενέχει μη αποδεκτούς κινδύνους.
- (55) Ως εκ τούτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων, μπορούν να αιτιολογηθούν από την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος.
- (56) Επιπροσθέτως, ελλείψει οποιασδήποτε περαιτέρω πληροφορίας από την οποία να προκύπτει ότι ο θεμιτός επιδιωκόμενος στόχος μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα, όπως ιδίως το χαμηλότερο όριο συγκέντρωσης για τις ΧΠΜΑ ως συστατικά άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν φαίνεται να υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

2.1.2.2. Απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως ουσιών και ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στις υπόλοιπες χρήσεις

- (57) Πρώτα θα αξιολογηθεί η απαγόρευση των υπόλοιπων χρήσεων των ΧΠΜΑ ως ουσιών.
- (58) Η αρχική έκθεση για την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ και η συναφής γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998 δεν επισημαίνουν κινδύνους για το περιβάλλον από τις χρήσεις ΧΠΜΑ σε εφαρμογές άλλες από την επεξεργασία μετάλλων και την τελική επεξεργασία δερμάτων. Το συμπέρασμα αυτό υποστηρίζεται από την Επιτροπή στη σύσταση 1999/721/ΕΟΚ⁽²⁸⁾. Η SCTEE δεν εξέφρασε την ανάγκη αλλαγής του συμπεράσματος αυτού στη γνωμοδότηση της 22ας Δεκεμβρίου 2002, αφού εξέτασε προσεκτικά τις νέες πληροφορίες για τις ΧΠΜΑ και αφού συνυπολόγισε τις προβλεπόμενες ωφέλιμες συνέπειες που απορρέουν από την εφαρμογή των περιορισμών οι οποίοι ορίζονται στην προσφάτως εκδοθείσα οδηγία 2002/45/ΕΚ.

⁽²⁵⁾ Βλέπε έγγραφο της επιτροπής OSPAR για τις ΧΠΜΑ, 2001, παράγραφος 33.

⁽²⁶⁾ Οι ΧΠΜεσΑ υπάγονται σε αξιολόγηση των κινδύνων στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93· το Ηνωμένο Βασίλειο αναλαμβάνει το ρόλο του κράτους μέλους εισηγητή.

⁽²⁷⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.

⁽²⁸⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.

- (59) Τα συμπεράσματα της τελικής ενημερωμένης έκθεσης για την αξιολόγηση των κινδύνων που εκπόνησε το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003 αποκλίνουν από εκείνα των προηγούμενων αξιολογήσεων. Η έκθεση αυτή επαναξιολογεί σφαιρικότερα τους περιβαλλοντικούς κινδύνους που σχετίζονται με τις υπό εξέταση χρήσεις βάσει νέων δεδομένων και πληροφοριών. Παράλληλα με τη επαναξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων η οποία διενεργήθηκε με την παραδοσιακή μεθοδολογία που βασίζεται στο λόγο PEC/PNEC (εφεξής καλούμενη «κλασική αξιολόγηση κινδύνων»), παρέχεται αξιολόγηση των κινδύνων για το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον σε σχέση με τα κριτήρια για την ταυτοποίηση των ουσιών PBT (η τελευταία καλείται εφεξής «αξιολόγηση PBT»). Κατά συνέπεια, η ενημερωμένη έκθεση υποκαθιστά τις προηγούμενες εκδόσεις και τις συναφείς μεταγενέστερες γνώμες ως προς τα κοινά μέρη τα οποία θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αγνοηθούν για τους σκοπούς της αξιολόγησης των εθνικών διατάξεων.
- (60) Η Επιτροπή εξέτασε προηγουμένως την πρώτη έκδοση της εν λόγω έκθεσης, με τη μορφή σχεδίου, όπως διατέθηκε σε αυτήν από το Ηνωμένο Βασίλειο τον Φεβρουάριο του 2003 και στην απόφαση 2003/549/EK κατέληξε στο συμπέρασμα ότι παρείχε ασαφείς ενδείξεις για το κατά πόσον οι διαθέσιμες πληροφορίες αποτελούσαν επαρκείς επιστημονικές αποδείξεις που να δικαιολογούν τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το σχέδιο έκθεσης δεν επισημαίνει πλήρως ούτε τις χρήσεις των ΧΠΜΑ που προκαλούν ανησυχίες ούτε το βαθμό στον οποίο θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων ώστε να αντιμετωπιστούν ικανοποιητικά αυτές οι ανησυχίες.
- (61) Η τελική έκδοση της έκθεσης, αν και αποσαφηνίζει ορισμένες πτυχές της αξιολόγησης των κινδύνων, εξακολουθεί να περιέχει ασαφείς ενδείξεις. Αφενός, τα αποτελέσματα της κλασικής αξιολόγησης κινδύνων δεν θεωρούνται επαρκώς αξιόπιστα. Ομοίως, η αξιολόγηση PBT δεν κρίνεται πειστική. Αφετέρου, διατυπώνεται η άποψη ότι η ευρεία διασπορά ΧΠΜΑ στο περιβάλλον, σε συνδυασμό με τις πιθανές ιδιότητες PBT αυτών των ουσιών, εγείρουν ανησυχίες ικανές να δικαιολογήσουν τη λήψη μέτρων προληπτικού ελέγχου για τον περιορισμό των εισροών στο νερό και στο έδαφος.
- (62) Οι τεχνικοί εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, αφού εξέτασαν την ενημερωμένη έκθεση και κατέγραψαν τις εναπομένουσες ασάφειες, διατύπωσαν την άποψη ότι πρέπει να εξεταστεί άμεσα η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων.
- (63) Στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2003 η SCTEE κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα. Σε αντίθεση με τον εισηγητή και τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, η SCTEE θεωρεί ότι τα δεδομένα και οι πληροφορίες σχετικά με την αξιολόγηση PBT, αν και υποστηρίζουν την ταξινόμηση των ΧΠΜΑ ως ουσιών PBT, δεν παρέχουν επαρκή επιστημονική βάση για τη λήψη μέτρων περιορισμού των κινδύνων. Ως προς τα αποτελέσματα της κλασικής αξιολόγησης των κινδύνων, η SCTEE, παρά τις εναπομένουσες ασάφειες, συμφωνεί με την εκτίμηση ότι η χρήση ΧΠΜΑ στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και στο καουτσούκ ενέχει πιθανούς περιβαλλοντικούς κινδύνους. Επιπροσθέτως, η SCTEE επισημαίνει ότι ενδέχεται να προκύψουν ανησυχίες από όλες τις άλλες χρήσεις των ΧΠΜΑ όσον αφορά τον πιθανό αντίκτυπο στο έδαφος και στα ιζήματα. Ωστόσο, η SCTEE δεν θεωρεί ότι τα διαθέσιμα δεδομένα και οι διαθέσιμες πληροφορίες συνιστούν αρραγή επιστημονική βάση για τη λήψη μέτρων περιορισμού των κινδύνων. Μάλλον, επειδή τα δεδομένα που απαιτούνται για να περιοριστούν οι εναπομένουσες ασάφειες θα μπορούσαν να συλλεχθούν σχετικά γρήγορα, η SCTEE εκφράζει την άποψη ότι η λήψη μέτρων περιορισμού πρέπει να αναμείνει την έκβαση της νέας επαναξιολόγησης που θα διενεργηθεί βάσει κατάλληλων τιμών PEC και PNEC.
- (64) Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, εξακολουθούν να υφίστανται ασάφειες όσον αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων από τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Αν και οι απόψεις δίστανται ως προς την ερμηνεία των διαθέσιμων πληροφοριών όσον αφορά την αιτιολόγηση της λήψης μέτρων περιορισμού των κινδύνων, συγκλίνουν ως προς το ότι όλες οι υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ, αν και για διαφορετικούς λόγους και σε ποικίλο βαθμό, θεωρείται ότι εγείρουν πιθανές ανησυχίες.
- (65) Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η κατάσταση επιστημονικής αβεβαιότητας ως προς την ύπαρξη κινδύνου ενδέχεται να δικαιολογεί τη διατήρηση των προληπτικών προστατευτικών μέτρων που κρίνονται αναγκαία για τη διασφάλιση του επιδιωκόμενου επιπέδου προστασίας για περιορισμένο χρονικό διάστημα στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση της επιστημονικής αβεβαιότητας⁽²⁹⁾. Είναι σαφές ότι αυτή η κατάσταση επικρατεί όσον αφορά τους δυνητικούς κινδύνους που απορρέουν από τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Επιπροσθέτως, οι δυνητικές ανησυχίες που εκφράστηκαν υποδηλώνουν ότι η Επιτροπή δεν δύναται να αποκλείσει το ενδεχόμενο η οδηγία 2002/45/EK, που επιτρέπει αυτές τις χρήσεις, να είναι ανεπαρκής να διασφαλίσει το επίπεδο προστασίας που επιδιώκουν οι Κάτω Χώρες.

⁽²⁹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής για την αρχή της προφύλαξης [COM(2000) 1].

- (66) Υπό αυτές τις συνθήκες και λαμβάνοντας υπόψη της αρχή της προφύλαξης, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ, δύναται να παραμείνουν σε ισχύ για περιορισμένο χρονικό διάστημα ώστε να μη διακοπούν τα εφαρμοζόμενα μέτρα που μπορεί να φανούν δικαιολογημένα υπό το πρίσμα της επικείμενης αξιολόγησης των κινδύνων. Το συμπέρασμα αυτό δικαιολογείται ακόμη περισσότερο καθώς οι ΧΠΜΑ έχουν χαρακτηριστεί επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας δυνάμει της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για τις οποίες κρίνεται αναγκαία η λήψη μέτρων με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη απορρίψεων, εκπομπών και απωλειών, προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη προστασία και η βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος.
- (67) Το παραπάνω συμπέρασμα εφαρμόζεται στην απαγόρευση των υπολοίπων χρήσεων των ΧΠΜΑ ως ουσιών. Αναφορικά με την απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, αξίζει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι οι χρήσεις αυτές δεν καλύπτονται από την ενημερωμένη έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής να διευκρινιστεί κατά πόσον αυτές οι χρήσεις συνιστούν κίνδυνο, η SCTEE, στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου, καταλήγει σε αρνητικό συμπέρασμα, εκτός όσον αφορά τη χρήση σε πλαστικά, όπου μπορεί να εμφανιστούν προβλήματα.
- (68) Ως εκ τούτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στις υπόλοιπες χρήσεις, εκτός από τα πλαστικά, δεν αιτιολογούνται από την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος.
- (69) Μένει να αξιολογηθεί κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που η Επιτροπή κρίνει ότι μπορούν να διατηρηθούν προσωρινά, δεν υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του θεμιτού επιδιωκόμενου στόχου. Ως προς αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αφενός, βρίσκονται σε εξέλιξη συνομιλίες στο πλαίσιο της οδηγίας 2000/60/ΕΚ με σκοπό να καθοριστούν η ενδεικνυόμενη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας και αναλογικά μέτρα για τον έλεγχο των εκπομπών των ΧΠΜΑ και, αφετέρου, δεν είναι δυνατόν προς το παρόν να καταρτιστούν λιγότερο περιοριστικά μέτρα από τις εθνικές διατάξεις τα οποία να μπορούν να διασφαλίσουν ότι το επίπεδο έκθεσης του περιβάλλοντος στις ΧΠΜΑ που πηγάζουν από τις υπόλοιπες τρέχουσες χρήσεις διατηρείται αποτελεσματικά στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο. Από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν το μοναδικό μέσο που εξασφαλίζει τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος που επιδιώκεται από τις Κάτω Χώρες.
- (70) Βάσει των διαθέσιμων στοιχείων και εφόσον δεν έχουν ακόμη καθοριστεί τα προαναφερόμενα μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν είναι δυσανάλογες προς το θεμιτό επιδιωκόμενο σκοπό.
- (71) Η Επιτροπή θα εξετάσει το ενδεχόμενο προσαρμογής της οδηγίας 2002/45/ΕΚ ή/και πρότασης των κατάλληλων μέτρων όπως απαιτείται από την οδηγία 2000/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη κάθε επιπλέον προαναφερόμενη πληροφορία.

2.2. ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ Ή ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΥΓΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΜΠΟΔΙΟΥ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

2.2.1. Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων

- (72) Το άρθρο 95 παράγραφος 6 υποχρεώνει την Επιτροπή να επαληθεύει κατά πόσον τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων. Κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, για να μην υπάρχουν διακρίσεις, παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.
- (73) Οι εθνικές διατάξεις έχουν γενικό χαρακτήρα και ισχύουν για τις χρήσεις των ΧΠΜΑ, ανεξάρτητα από το κατά πόσον οι ουσίες παρασκευάζονται στις Κάτω Χώρες ή εισάγονται από άλλα κράτη μέλη. Εφόσον δεν υπάρχει αποδεικτικό στοιχείο περί του αντιθέτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων.

2.2.2. Απουσία συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου

- (74) Τα εθνικά μέτρα που περιορίζουν τη χρήση προϊόντων σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι μια κοινοτική οδηγία συνιστούν, κανονικά, φραγμό στο εμπόριο, εφόσον τα προϊόντα που διατίθενται νόμιμα στην αγορά και χρησιμοποιούνται στην υπόλοιπη Κοινότητα δεν αναμένεται, ως αποτέλεσμα της απαγόρευσης της χρήσης, να διατεθούν στην αγορά του οικείου κράτους μέλους. Στόχος των προϋποθέσεων της παραγράφου 6 του άρθρου 95 είναι να μην εφαρμοστούν για ακατάλληλους λόγους οι περιορισμοί που βασίζονται στα κριτήρια που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του εν λόγω άρθρου και να μην καταστούν ουσιαστικά οικονομικά μέτρα που θα παρεμποδίζουν την εισαγωγή προϊόντων από άλλα κράτη μέλη· κοινώς, μέσο έμμεσης προστασίας της εθνικής παραγωγής.
- (75) Όπως αποδείχθηκε προηγουμένως, ο πραγματικός σκοπός των εθνικών διατάξεων είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνεπάγονται οι χρήσεις των ΧΠΜΑ. Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν πράγματι μέτρο που αποβλέπει στην προστασία της εθνικής παραγωγής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν συνιστούν συγκεκριμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

2.2.3. Απουσία εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

- (76) Ο όρος αυτός δεν δύναται να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να αποτρέπει την έγκριση οποιουδήποτε εθνικού μέτρου πιθανού να επηρεάσει την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς. Πράγματι, κάθε εθνικό μέτρο που παρεκκλίνει από μέτρο εναρμόνισης το οποίο αποβλέπει στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς συνιστά ουσιαστικά μέτρο ικανό να επηρεάσει την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, για να διαφυλαχθεί ο ωφέλιμος χαρακτήρας της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 95 της συνθήκης, η έννοια του εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει, στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 6, να εκλαμβάνεται ως δυσανάλογη συνέπεια σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.
- (77) Αποδείχθηκε ότι οι εθνικές διατάξεις δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά εάν βασίζονται σε λόγους που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος και ότι, βάσει των μέχρι στιγμής πληροφοριών, εμφανίζονται ως το μόνο διαθέσιμο μέτρο που εξασφαλίζει τη διατήρηση του υψηλού επιπέδου προστασίας που επιδιώκεται από τις Κάτω Χώρες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι, αφού δεν έχουν ακόμη καθοριστεί τα κατάλληλα μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πληρείται ο όρος που αφορά την απουσία εμποδίου για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (78) Υπό το φως των ανωτέρω, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις:
- δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και δεν υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου εφόσον απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ή για χρήση ως επιβραδυντικών της φλόγας σε πλαστικά, ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επιχρίσματα και στεγανωτικά, καθώς και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας σε κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα,
 - δεν δικαιολογούνται για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος εφόσον απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις μικρότερες του 1 %, που προορίζονται για χρήση ως πλαστικοποιητών σε βαφές, επιχρίσματα και στεγανωτικά, καθώς και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.
- (79) Επιπλέον, οι εθνικές διατάξεις, εφόσον δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά, δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και δεν αποτελούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- (80) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις, όπως διευκρινίζονται παραπάνω, μπορούν να εγκριθούν. Ωστόσο, δεδομένων των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες αξιολογήθηκαν, η Επιτροπή θεωρεί ότι η έγκρισή τους πρέπει να έχει περιορισμένη διάρκεια ισχύος. Όπως αναφέρεται στο τμήμα I.4 της παρούσας απόφασης, δρομολογούνται πρωτοβουλίες με σκοπό τη συγκέντρωση των αναγκαίων πληροφοριών για την άρση ή τον περιορισμό της αβεβαιότητας που καλύπτει την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ. Κατά συνέπεια, δεν δύναται να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι εθνικές διατάξεις να μην καθίστανται δικαιολογημένες υπό το φως των νέων στοιχείων. Η έγκριση επεκτείνεται κατά την περίοδο που απαιτείται για τη συγκέντρωση και την προσεκτική αξιολόγηση των απαραίτητων πληροφοριών. Η Επιτροπή κρίνει απαραίτητη για το σκοπό αυτό την εφαρμογή περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Η έγκριση παύει να ισχύει την ίδια ημερομηνία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι εθνικές διατάξεις για τις ΧΠΜΑ που κοινοποιήθηκαν από τις Κάτω Χώρες στις 21 Ιανουαρίου 2003 σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 εγκρίνονται με την προϋπόθεση ότι δεν εφαρμόζονται στη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις μικρότερες του 1 % που προορίζονται για χρήση ως:

- πλαστικοποιητών σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά,
- επιβραδυντικών φλόγας στο καουτσούκ ή σε κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής